

Institutionen för kommunikation och medier
Medie- och kommunikationsvetenskap: MKVK04
Kandidatuppsats
HT 2021

Romantisk utbrändhet.

Ofrivilligt celibata män och kvinnor.

Författare: Oskar Andreasson

Handledare: Fredrik Miegel

Examinator: Emil Stjernholm

Sammanfattning

Forum för ofrivilligt celibata män, incels, har fått mycket uppmärksamhet från den samhällsvetenskapliga forskningen på grund av dess våldsbejakande och hatiska natur. Detta fokus ifrågasätts i denna studie då det bidrar till att fenomenet ofrivilligt celibata ofta ses som en manlig företeelse, vilket osynliggör ofrivilligt celibata kvinnors, femcels, uteslutning ur romantik i dagens samhälle. I denna uppsats har en kvalitativ innehållsanalys av två aktuella diskussionsforum genomförts, forumet ”incel.is” för ofrivilligt celibata män och forumet ”+TruFemcel” på pinkpill.co för ofrivilligt celibata kvinnor. Dessa är viktiga kommunikativa arenor för båda grupperingar, och är en plats där medlemmarna förenas i en förtvivlan som de känner över deras egna romantiska misslyckanden.

Uttrycken i de olika foruminläggen har analyserats utifrån teorier som behandlar områden såsom sexualitet, socialitet och självförverkligande i dagens samhälle. För att studera hur vissa uttryck kan ses som motreaktioner på samhällets värderingar har Francesco Alberonis teorier om avund varit av stor vikt.

Resultatet visade att många personer på forumen upplevde att de osynliggjordes och avhumaniserades som en följd av deras oförmåga att tillfredsställa sina romantiska begär och således upplevde att de uteslöts ur samhällsordningen. Vissa uttryck sågs dessutom som tecken på Johan Asplunds begrepp asocial responslöshet, där medlemmar uppfattade sig som avhumaniserade och började se sin omgivning som abstrakta samhällsvarelser. Reaktionerna på hur de upplevde att samhället värderade dem visade flera skillnader på hur femcels och incels mobiliserade sin ilska. Den ilska incels kände gentemot deras situation förenades med ett större narrativ om mäns förlorade status i det moderna samhället, medan den ilska femcels kände riktades oftast inåt mot dem själva och deras egna misslyckanden i att uppnå begärlighet.

Nyckelord: Ofrivilligt celibata, incel, femcel, sexualitet, socialitet, avund, begär, asocial responslöshet

Innehållsförteckning

1. INDIVIDUELLA BESVÄR I EN SOCIAL VÄRLD	1
2. STUDIENS GENOMFÖRANDE	3
2.1. MATERIALET	3
2.2. ATT LEVA I OCH ANALYSERA EN MILJÖ.....	4
2.3. REFLEKTIONER OCH EN DISKUSSION KRING FORSKNINGSETIK PÅ INTERNET	4
3. FÄLTET OCH FALLEN.....	5
4. TEORETISKA PERSPEKTIV.....	7
4.1. BEGÄRETS STÄLLNING I ETT MODERNT SAMHÄLLE.....	7
4.2. BEGÄRETS KONSEKVENSER	9
5. ANALYS	10
5.1. EN BEGÄRAN OM ATT VARA BEGÄRD.	10
5.1.1 <i>De bortglömda kvinnorna</i>	11
5.1.2 <i>De "tysta" pojkarna</i>	15
5.2. BEGÄR OCH AVUND BLAND INCELS OCH FEMCELS.	19
5.2.1 <i>Femcels existentiella förtvivlan</i>	19
5.2.2 <i>Incels och den sexuella statusen</i>	23
5.3 ISOLERADE OCH ENSAMMA I EN ASOCIAL VÄRLD	27
6. ROMANTISK UTBRÄNDHET OCH EN MOBILISERING AV BEGÄR OCH AVUND	32
REFERENSLISTA	36

1. Individuella besvär i en social värld

I Expressen skriver Marianne Lindberg De Geer att feminism år 2021 har förlorat det som dess föregångare åstadkom och blivit en ungdomskult (Lindberg De Geer 2021). Detta var ett svar på en kulturdebatt som startades på de svenska kultursidorna efter att Åsa Lindeborg (2021), Ann Heberlein (2021) och Nina Björk (2021) uttryckte sorg över sina förlorade ungdomsutseenden. Åldern medförde att dessa kvinnor inte längre betraktade sig själva som objekt för åtrå, något Heberlein likställde med att känna sig osynliggjord (Heberlein 2021). Normerna för vem som är vacker är som Björk menar dömda att innefatta en orättvisa eftersom de ofta handlar om medfödda fallenheter. Men det är samtidigt svårt att ta bort skönhets fördelar i det sociala livet. Därmed blir det en orättvisa som vi gärna undviker att tala om (Björk 2021). Greta Thurffjell menar att skribenternas uttryck kan i kontexten ses som ett konstaterande av ett förlorat privilegium. Åldern har berövat dem av det som värdesätts högst av alla kvinnliga egenskaper, det erotiska kapitalet (Thurffjell 2021a). Det var här det stack till i många ögon. Debattens ämne berör en upplevd utseendefixering och skönhetsbelöning i samhället idag, men det fanns enligt författaren Malin Lindroth inte utrymme i debatten för de vars kroppar som aldrig tillskrivits begärlighetens makt att få skriva om sitt utseende (Lindroth 2021).

I grunden handlade debatten om hur det är att inte känna sig åtråvärd eller begärd av samhällets blick. Thurffjell förklarar att vi lever i en tid där kärleken har fått en förhöjd status, få saker är lika stigmatiserade som att vara ensam. Romantiken har således blivit vår tids största meningsskapare (Thurffjell 2021b). Att vara begärd och åtråvärd kan vi därför anta också har fått en förhöjd status. Samtidigt talar forskare om en epidemi av ensamhet där de nya generationerna faktiskt har färre sexpartners än föregående generationer (Illouz 2020, 40). Begäret och kärlekens ökade vikt har alltså inte resulterat i mer romantik, utan snarare mindre.

Ett uttryck för detta idag kan anses vara de ofrivilligt celibata. Grupperingar av människor som inte känner sig romantiskt åtråvärda och förenas i diskussionsforum på internet för att beklaga sig över sina romantiska misslyckanden. De ofrivilligt celibata männen kallar sig *incels* och har på senare tid fått uppmärksamhet både i massmedier och inom den samhällsvetenskapliga forskningen på grund av flera utförda våldsdåd, något som sociologen Eva Illouz menar kan ses som sexuell terrorism riktad mot de med högre erotisk kapital än dem själva (Illouz 2020, 307). Frågan forskare och medier ofta ställer är: varför gör avsaknaden av begärlighet dessa män våldsamma? Svaret tenderar att lyfta en maskulinitetskris där incels målas upp som traditionella

män i en ny förändrad värld. Men är incels verkligen en rättvis bild av traditionell manlighet eller representerar de, som Adam Svanell påstår, en ny manlighet? Svanell påstår nämligen att incels snarare representerar en utseendefixerad, självutlämnande och ömtålig man, besatt av en upplevd oförmåga att passa in och känna sig sedd av samhället, en oförmåga som manifesteras i incels avsaknad av sex (Svanell 2021).

Jilly Kay menar att fokus på incels har resulterat i att ofrivilligt celibata ofta kategoriseras som en manlig företeelse, vilket i sin tur har osynliggjort de kvinnor som upplever att de också utesluts från romantik i samhället (Kay 2021, 29). För det finns även kvinnor som kallar sig ofrivilligt celibata: *femcels*. Karin Nordin förklarar att dessa har egna diskussionsforum på internet ofta med en mer sansad ton jämfört med incels. Det finns inte samma historia av våldsbejakning hos femcels men uttrycken visar en liknande känsla av uppgivenhet över sin avsaknad av romantik och begärlighet. Hos femcels uppstår det i många fall ett dubbelt utanförskap. De upplever att de inte har någon tillgång till närhet och att ingen verkar förstå deras situation, vilket skapar någon upplevelse av att uppfattas som osynliga (Nordin 2021).

Det Lindroth efterfrågar i sin artikel verkar alltså ske om endast på obskyra diskussionsforum. I dessa uttrycker män och kvinnor vad de saknar i livet och trots olikheterna verkar de ha en sak gemensamt: de upplever en osynlighet på grund av sin avsaknad av begärlighet och romantik. De känner sig uteslutna ur en samhällsordning och längtar efter upplevelsen av att bli sedda och betyda något för någon (Nordin 2021). Diskussionsforumen kan alltså förstås som ett mediefenomen där de otillfredsställda begärens påverkan på sin upplevda social status får komma till uttryck. Syftet med denna uppsats är att belysa dessa uttryck och att förklara hur ofrivilligt celibata påverkas av sociala strukturer, normer och förväntningar som verkar skapa en miljö där de känner sig osynliggjorda på grund av deras oförmåga att uppleva romantik. Jag vill även förstå hur dess ilska skulle kunna vara en reaktion på detta. I denna studie ställer jag därför frågorna:

Hur påverkas de ofrivilligt celibata männen och kvinnornas syn på dem själva och deras omgivning av den upplevda osynligheten de känner till följd av förändrade sociala normer och deras egna romantiska misslyckanden?

Hur kan uttryck från de ofrivilligt celibata grupperingarna i deras respektive diskussionsforum förstås som motreaktioner på hur de upplever att samhället värderar dem?

2. Studiens genomförande

I denna studie ser jag ofrivilligt celibata som ett fall som går att använda som underlag för att undersöka vad förändringar av sexualitet och socialitet kan ha för effekter på den mänskliga upplevelsen. Detta genomförs genom en kvalitativ fallstudie. Styrkan med denna form av studie är dess djup. Den förbättrar mina utsikter att skaffa mig värdefulla och unika insikter som sedan i analysen kan återge en djupare beskrivning av fenomenet (Flybjerg 2001, 87). Fallstudien utmärker sig genom att ägna sin uppmärksamhet åt sociala processer som sker i ett visst sammanhang. Kunskapen som ackumuleras i denna studie blir därför också bunden till sammanhanget. Detta ser jag däremot inte som ett problem då det inte finns några förutsäggande universella teorier när det gäller människor. Det mänskliga tillståndet i sig är kontextbundet (Flybjerg 2006, 224). Forum för ofrivilligt celibata består exempelvis ofta av extrema och grova uttryck vilket i vissa fall kan ses som uppmaningar till våld men i andra fall är det helt enkelt bara vad de på forumet anser är ett skämt (Kalla Fakta, 2021). Vid en kvantitativ språkanalys hade jag till exempel kunnat räkna dessa extrema uttryck och konstatera att det finns en stor mängd misogyni, rasism eller homofobi i dessa forum. En djupare kontextbunden analys kan däremot förklara dessa uttryck i sitt sammanhang och förhoppningsvis gå till botten med vad de symboliserar. Jag är inte bara intresserad av vad som händer i sammanhanget, jag är intresserad av att förklara varför det händer. Det är det som är det verkliga värdet av en fallstudie (Denscombe 2018, 87).

2.1. Materialet

Generaliserbarheten i en kvalitativ studie kan ofta öka genom ett strategiskt urval av fall. Om målet är att samla mycket information kan det vara fördelaktigt att inte välja ett vardagligt fall. I stället kan ett extremt eller avvikande fall vara mer talande då denna typ kan visa oss djupare orsaker bakom ett problem och dess konsekvenser (Flybjerg 2001, 78). Ofrivilligt celibata är av intresse eftersom de utgör ett extremt exempel på en ökande känsla av kärlekslöshet och ensamhet som människor upplever i samhället idag. Studien är en analys av incels och femcels. Alltså studeras två grupper med liknande grund som huvudsakligen skiljer sig åt i avseende till gruppmedlemmarnas kön. Tillvägagångssättet ger en värdefull inblick i två olika sociala miljöer vilkas likheter och skillnader kan hjälpa mig att dra slutsatser om hur förändringar i sexualitet och socialitet kan bidra till olika effekter trots att det når liknande resultat (Ahrne & Svensson 2015, 22). Detta ger mina fall deras egenvärde samtidigt som deras liknande grund, som två fall av ofrivilligt celibata, innebär att samma teorier kan appliceras på dem.

Mitt empiriska material i studien består av sociala yttringar på två aktuella diskussionsforum. Dessa är "incel.is" och sidan "+TruFemcel" på pinkpill.co. Forum anses ofta vara rörelsernas främsta kommunikationsverktyg eftersom medlemmarna kan kommunicera med varandra relativt obehindrat. Detta är en viktig aspekt av forumen eftersom både incels och femcels har en historik av att ha blivit avstängda både från sociala medier och forumhemsidor som Reddit på grund av hatiskt innehåll och uppmaningar till våld, främst uttryckt av incels (Aronowitz 2021, Hauser 2017). På de utvalda forumen får incels och femcels tala fritt och administratörer som kurerar och modererar forumet är oftast själva en del av gemenskapen.

2.2. Att leva i och analysera en miljö

För att bedriva en framgångsrik studie av det online fenomen som både incels och femcels utgör så behövde jag bilda en förståelse för de olika sociala landskapen jag befann mig i (Berg 2015, 145). Därför valde jag att anonymt observera det sociala samspelet på forumen för att kunna identifiera mönster i gruppen och se vilka diskussionsämnen som ofta upprepades. Jag tog sedan ställning till vad som var relevant för min studie och arkiverade värdefullt material. Analysen har därmed grundats i arkiverade inlägg och kommentarer från forumen som har delats in i teman. En kvalitativ innehållsanalys tillämpas på den arkiverade texten för att återge innehållet samt avslöja de latent sidorna av det som kommuniceras genom den skrivna texten (Denscombe 2017, 403). Det latenta innehållet jag vill åt är vilka dominerande föreställningar som finns i forumen. En ansats, som den symptomala läsarten, kan bidra med detta. Denna bygger på att texter är manifesta uttryck för budskap eller innebörder som inte ens producenten för texten alltid är medveten om (Østbye et al 2004, 65). Denna metod lämpar sig alltså mycket väl för min studie där jag till exempel studerar *begär* och *avund*, begrepp som syftar till processer som sker inom skribenten med påverkan utifrån och som kan styra hur de uttrycker sig samt vad de väljer att skriva om.

2.3. Reflektioner och en diskussion kring forskningsetik på internet

Den utförda analysen kan ses som problematisk ur en forskningsetisk synvinkel då min metod har gått ut på att anonymt observera och analysera trådar på de olika forumen. Det empiriska materialet är således bara hämtat från internet och är inte material som har producerats för att egentligen utgöra ett underlag för en forskningsstudie. Detta ger min studie en viss styrka eftersom jag har möjligheten att analysera naturliga interaktioner. Det har däremot varit svårt

att nå upp till det etiska kravet om informerat samtycke från alla inblandade parter (Berg 2015, 130). Jag har inte heller velat uppge min identitet då det fanns en överhängande risk att denna information hade påverkat miljöerna som jag studerade (Bryman 2012, 680). Det fanns även andra svårigheter såsom att jag som man är förbjuden från att posta i femcelforumet. Avslöjandet av min identitet på forumen hade kunnat skapa en viss fientlighet gentemot mig som forskare och studien, vilket hade kunnat få en betydande påverkan på resultatet.

Ytterligare en problematisk faktor är att inlägg och kommentarer som publiceras i trådarna på dessa forum är ofta skrivna med syftet att de endast ska läsas av ett begränsat antal människor som alla ingår i en form av föreställd gemenskap. Graden av anonymitet är därför också oftast beroende av skribenternas uppfattning av sammanhanget de befinner sig i (Berg 2015, 130). Att använda detta som material kan därför innebära risker för skribenters anonymitet om de uppger privat information som de inte vill ska läcka utanför gruppen. Denna typ av material kan vara spännande men det kan även medföra etiska riskmoment. Som forskare behöver jag därför vara varsam. Forskare befinner sig ofta i någon form av maktrelation med personerna som de studerar. I mitt fall går det dessutom att argumentera för att personerna jag studerar går att betrakta som en utsatt grupp (Ahrne & Svensson 2015, 30). Många forummedlemmar uttrycker till exempel att de lider av psykiska besvär och ohälsa. Därför har jag tagit åtgärder såsom att inte skriva ut några användarnamn i syftet att försöka anonymisera skribenter.

3. Fältet och fallen

Grupperingar av ofrivilligt celibata på internet har varit föremål för en hel del studier på senare år. När dessa studier eller diskussioner förs tenderar däremot fokus att ligga på incels. Incels har på senare år kommit att symbolisera en form av hegemonisk maskulinitet och en särskilt toxisk antifeminism (Ging 2019). I flera studier argumenteras det för att diskussionsforumen som incels samlas i har blivit arenor för radikaliserings. Det åstadkoms genom ett hatiskt avhumaniserande språk särskilt riktat mot kvinnor (Pražmo 2020). Radikaliseringen har i flera instanser lett till utförda massvåldshandlingar som Bruce Hoffman argumenterar har skapat en ny typ av ideologiskt drivna terrorister som kräver förhindrande åtgärder (Hoffman 2019). Kanske är det just hotbilden, det hatiska språket och våldet som har skapat utbudet och efterfrågan på forskningen kring männen som lever som ofrivilligt celibata. Den upplevda ensamheten och kärlekslöshet som incelskap ofta grundar sig i och som Sarah Daly & Shon Reed (2021) bevisar i sina intervjuer med incels är något som författarna uppmuntrar att vi tar

hänsyn till i forskningen på incels (Daly & Reed 2021). Dessa upplevelser sträcker sig dock över könsgrensarna.

Femcels har endast vid ett fåtal tillfällen dykt upp i mediala sammanhang (Aronowitz 2021, Cernik 2021, Waugh 2021 och Nordin 2021) och har ibland också anklagats för att använda sig av ett hatiskt språk likt incels (Oates 2021). De har däremot aldrig kopplats till några våldsamma dåd och ses kanske därför sällan som ett hot på samma sätt som många verkar se incels. Detta kan förklara anledningen bakom den begränsade forskningen på femcels. Femcels nämns snarare som ett fenomen i forskning om incels för att framhäva relationen mellan de två grupperingarna (Maxwell et al 2020). Det finns däremot goda mängder av forskning på ensamma kvinnor som aldrig gifter sig eller som upplever långa perioder av singelskap. Roona Simpson har bedrivit intervjustudier i detta område som visar att ensamstående kvinnor upplever många sociala påtryckningar om att ingå i ett partnerskap, något som Simpson menar påverkar hur de identifierar sig själva. Trots dramatiska förändringar gällande kvinnosyn i allmänhet så finns det än idag många negativa stereotyper som ofta associeras med kvinnor som lever i ett längre singelskap, såsom att de är alldeles för självständiga, sexuellt känslolösa eller att de måste vara homosexuella. Simpson menar däremot att det finns många aspekter och anledningar bakom varför fler och fler kvinnor förblir ensamstående eller väljer singelskap. Därför finns det ett behov av att utveckla sätt för kvinnor att skapa en identitet oberoende av relationsstatus (Simpson 2016). En slutsats som kan anses stärkas av själva existensen av femcels och även bidra till bilden av de sociala påtryckningar femcels lever med som de samtidigt inte kan uppfylla. Karen Lewis & Sydney Moon utvecklar en liknande slutsats och menar att en del av kvinnorna i studien antog en självkritisk roll och såg sitt singelskap som sitt eget "fel", något som då även betydde att det alltid fanns en chans att fixa detta (Lewis & Moon 1997).

Kvinnligt singelskap har därmed i forskningen ofta definierats som något som i högre grad är ett val och i de fall där det inte stämmer antas det bero på kvinnorna själva och att en lösning kan hittas genom introspektion (Simpson 2016 och Lewis & Moon 1997). Forskning på ogifta kvinnor i Iran visar en liknande attityd gentemot kvinnligt singelskap där de ogifta kvinnorna luftade bekymmer över att inte hitta en lämplig partner i tid och således riskerade att behöva acceptera ett giftermål med fel person (Shahrak et al 2021). Det bör tilläggas att eftersom forskningen utfördes i Iran så har äktenskapet en högre status och är mer socialt betydelsefull för kvinnor än många länder i väst. Forskningen visar därmed en tydlig inriktning och antyder

att kvinnorna som studeras har en viss agens i sitt singelskap, något som grupperingar av ofrivilligt celibata kvinnor på internet verkar motbevisa.

Att det finns olika grupperingar av både ofrivilligt celibata män och kvinnor på internet antyder att det finns en upplevd känsla av kärlekslöshet och en oförmåga att tillfredsställa vissa sexuella eller relationella begär som påverkar människor i dagens samhälle oavsett kön. En viktig fråga vi måste ställa vilka effekter som våra beslut om vilka vi studerar har på diskussionerna kring ämnet. De ofrivilligt celibata männens diskussionsforum ses idag av många som arenor för radikaliserings som vi måste kasta ljus på för att förhindra framtida våldsdåd, men att bara fokusera på incels upplevelser av avvisanden och kärlekslöshet riskerar också att endast legitimera dessa upplevelser.

4. Teoretiska perspektiv

4.1. Begärets ställning i ett modernt samhälle

I *Konsten att vara sig själv* (2009) ställer Emma Engdahl en rad viktiga frågor kring vilken betydelse samhället och kulturen har på den vi är eller vill vara. Människan som i grund och botten är en social varelse är beroende av andra och de samhälleliga och kulturella kontexter som hon befinner sig i för att kunna skapa ett själv. Självet ses alltså som en ständig process där det individuella sätts i relation till ett ömsesidigt behov av sina medmänniskor och samhället. Uttryckt annorlunda kan man säga att konsten att vara sig själv handlar om att balansera mellan individuell frihet och socialt tvång (Engdahl 2009, 14–15). Konsten att vara sig själv kan därför förklaras som en balansgång mellan ”jaget” och ”miget”, ett begreppspar som Engdahl lånar från George Herbert Mead. Någonstans i denna balansgång menar Engdahl däremot att det är lätt att bli förvirrad. Idag finns det en strävan inom oss alla att leva upp till rådande kulturella värderingar och samhälleliga normer, något som i grunden handlar om att vi vill känna oss begärda eller behövda av samhället. Att miget ska erkänna jaget. Risken med kampen efter att vara begärd menar Engdahl däremot är ett villospår och det riskerar att försätta människor in i en form av existentiell ensamhet (Engdahl 2009, 161–162). Detta är intressant eftersom det är här någonstans som incels och femcels i min mening har fastnat. Deras ständiga sökande efter att vara begärda av någon har försatt dem in i en ensamhet där de känner att ingen

förstår eller lyssnar på dem. Detta visar att självförverkligandet är en process som för vissa har en stark koppling till sexualitet.

I linje med detta menar Eva Illouz att dagens sexualitet har blivit ett föremål för nya psykologiska metoder, ny teknik och konsumentmarknaden, vilket används för att strukturera människors begär och romantiska relationer, och reducera dem till individuella val. Konsumtionskulturen innebär alltså att vi ständigt ställs inför en rad olika alternativ och tvingas hela tiden jämföra och välja även i den romantiska sfären. Detta medför att jaget har fått en central roll i dagens sexualitet (Illouz 2020, 29). Det kan uppfattas som att det under den sexuella frihetens tid finns en större valfrihet men denna valfrihet medför även en större ovisshet och nya sociala hierarkier. Detta har även medfört allt fler negativa val, alltså val där folk undviker eller avslutar förbindelser. Illouz menar att detta ligger till grunden för den epidemi av ensamhet som forskare talar om och som har resulterat i många människors avsaknad av sex. Avsaknaden av kärlek kan alltså ses som både ett resultat av vilka vi är och hur vi beter oss, men det återspeglar även vilken påverkan kapitalismen har haft på människors sociala relationer (Illouz 2020, 30–34). Kapitalismen menar Illouz har skapat nya sociala hierarkier och samtidigt förstärkt gamla typer av kvinnlig underordning när det gäller sexualitet och kärlek genom att stödja sig på värden såsom valfrihet (Illouz 2020, 308). Utifrån detta blir incels och femcels intressanta att studera eftersom de är det mest extrema uttrycket av de förändringar av sexualitet och socialitet som konsumtionskulturen har skapat, och hur detta kopplat till Engdahls teori påverkar deras självbild. I denna mening menar Amia Srinivasan att den nya sexualiteten har resulterat i en maskulinitetskris då många män, däribland de incels jag studerat, anser att de har rätt till sex (Srinivasan 2021, 66). Att de upplever att de saknar denna rätt leder ofta in till ett växande narrativ kring hur vita mäns ställning i världen har avtagit (Srinivasan 2021, 99). Denna förklaring bakom incels är användbar då den ger mig en inblick i hur otillfredsställda begär kan få en form av betydelse politiskt och leda till stora diskussioner. Jilly Boyce Kay bidrar med en liknande analys av femcelforumen som visar hur otillfredsställda begär hos kvinnor inte alls har samma politiska betydelse som för männen. Incels tycks alltså jämfört med kvinnorna anses vara mer legitima och får mycket mer uppmärksamhet (Kay 2021, 29–30). Detta kan kopplas med det narrativ som Srinivasan tar upp. Dessa teoretiska perspektiv syftar alltså till att belysa begärets betydelse och ställning i samhället.

4.2. Begärets konsekvenser

Begäret väcks av det vi ser. Det är inlärt och påverkas således utifrån. Vad blir då konsekvenserna för incels och femcels otillfredsställda begär av att vara begärda i ett samhälle där uppfyllandet av begär har fått en sådan stor betydelse? Den ständiga strävan att alltid uppfylla våra begär är något som Francesco Alberoni, liksom Engdahl, menar medför oundvikliga frustrationer i livet. Dessa frustrationer kan ta olika uttryck såsom vrede, sorg eller försakelse. Det kan även leda till avund, vilket är en process som går ut på att skapa ett avstånd från begäret genom att nedvärdera personen eller de personer som har skapat det. Avund kan därigenom ses som ett skydd mot värderingar som sker till vår nackdel. Det är svårt att undvika avundskänslor menar Alberoni då de delvis grundar sig i vårt behov av att värdera och jämföra oss med andra (Alberoni 1991, 7–8). Reaktionerna som finns på incel- och femcelforum tycks visa mycket tecken på det som Alberoni definierar som avund. Begreppet går även väl ihop med Engdahls teorier om hur jagandet efter begär kan leda oss in i en existentiell ensamhet. Alberoni menar till exempel att en utbredd avund är ett tecken på att individen har förlorat sina rötter vilket han befärdar kan leda till samhällets sönderfall (Alberoni 1991, 57). Avunden är helt enkelt ingen insikt eller inspiration till förbättring. Den inger endast en känsla av hopplöshet (Alberoni 1991, 19–20). Något som återigen liknar den existentiella ensamheten som Engdahl beskriver men som även kan ses som en väg in i vad Asplund kallar för en asocial responslöshet.

Precis som Engdahl anser även Johan Asplund att människan är en social varelse. De lever upp i närvaron av andra och lider av ensamhet. Utifrån detta drar Asplund slutsatsen att människan är beroende av gensvar, vilket hon uppnår genom social responsivitet. En beteckning Asplund använder för växelspelet mellan svar och gensvar i en social interaktion (Asplund 1987 11-12). Med lite inspiration från Mead och Engdahl kan vi se att den sociala responsiviteten är en process där jaget bekräftas av miget. En process många ofrivilligt celibata saknar i sitt vardagliga liv och som de anser att de kan få genom att bli begärda. En människa som upplever att de inte får gensvar utvecklar det som Asplund kallar för asocial responslöshet. Ett fenomen som Asplund anser blir mer och mer vardagligt på grund av förändringar inom det sociala livet och våra vardagliga sociala interaktioner. Dagens sociala liv menar Asplund har resulterat i att många människor inte längre upplever att de får någon feedback och dras således in i en asocial responslöshet (Asplund 1987, 142–149). Jaget och begäret har fått en upphöjd status på den sexuella- och relationsmarknaden. Detta förleder människor in i en form av besatthet av att bli begärda, bekräftade, få gensvar. När detta inte händer, när människor känner sig osynliggjorda

eller önskade, kan de uppleva känslor av avund och hopplöshet. I lidandet är de ensamma. I denna process tror jag att vi finner den asociala responslösheten hos de ofrivilligt celibata.

5. Analys

5.1. En begäran om att vara begärd.

Samhället tenderar att visa upp det heterosexuella kärleksförhållandet som något alla människor borde eftersträva att uppleva. Detta påverkar inte bara människors agerande men även förhoppningar, drömmar och begär (Illouz 2012, 13). Begärande varelser är fördelaktiga i ett konsumtionssamhälle likt den vi lever i idag menar Engdahl eftersom begärande varelser alltid vill förändra något. Detta kan oftast bara uppnås genom att fortsätta konsumera (Engdahl 2016, 176). Genom detta har fler aspekter av människors vardag påverkats av nya begär som ständigt skapas för att få människor att konsumera. Illouz menar även att detta har kommit att genomsyra kärleksförhållanden, något som har resulterat i att den heterosexuella relationen i vår tids konsumtionskultur och utvecklad internetteknik har antagit formen av en marknad. På marknaden ställs ett känslomässigt och sexuellt utbud mot en känslomässig och sexuell efterfrågan. De sexuella förbindelser som är strukturerade enligt marknadsprinciper kan skapa en känsla av valfrihet för vissa, men det kan även vara grunden för en känslomässig ovisshet för andra. I marknaden spelar nämligen aktörernas sociala position en större roll (Illouz 2020, 30). Att kärlek inkorporeras in i marknadens logik menar Engdahl skapar kärlekstörstande kvinnor och män (Engdahl 2016, 65–66). Alltså begärande varelser som inte lyckas med att tillfredsställa sina egna begär. Dagens sexualitet kan således ses som en källa till upplevd frihet men även känslor av förödmjukelser och exkludering. Att bli avvisad är förvisso inte någon ny upplevelse, men idag är det ett oundvikligt inslag som drabbar de allra flesta i deras jakt på romantik. Ofrivilligt celibata kan ses som ett extremt och oroande uttryck för denna förändring av sexualitet som har skett till följd av nya sociala hierarkier skapade av ett kapitalistiskt samhälle där romantiska eller sexuella relationer har blivit en form av statusmarkör socialt (Illouz 2020, 308–309). Incels och femcels varierar på många olika sätt men lider egentligen av liknande problem. Ingen verkar ha förmågan att kunna tillfredsställa sina begär på den nya sexuella marknaden. Engdahl förklarar det som att relationsmarknaden och den sexuella marknaden har förvandlat människor till konsumtionsvaror och en konsumtionsvara måste ständigt väcka ett begär. Som konsumtionsvaror på denna marknad försöker vi åstadkomma

detta genom att ständigt återuppfinna oss själva. Samtidigt måste vi akta oss för att tro att vi kommer att finna vilka vi är genom att vi får det vi begär eller känner oss begärda. Arbetsinsatsen för att uppnå detta menar Engdahl snarare riskerar att förleda oss rakt in i en isolerad ensamhet där vi upplever att ingen förstår oss, i stället för att vi i en gemenskap finner nya sätt att socialt skulpterar oss själva (Engdahl 2009, 162–165). En inläsning av de olika forumen tycks visa att både incels och femcels har gjort precis detta. Deras värde utgår endast utifrån deras egen förmåga att begäras eller tillfredsställa ett begär efter kärlek och uppskattning.

5.1.1 De bortglömda kvinnorna

Ytterst lite forskning har gjorts om femcels. Kay menar att det beror på att femcels anses vara illegitima eftersom det idag finns antaganden kring kvinnliga fördelar på den sexuella marknaden och mäns ”sexuella impulser”. Detta gör det nästintill omöjligt för människor att föreställa sig en kvinnlig identitet centrerad kring romantiskt lidande (Kay 2020, 41). Den bild som finns idag är att det alltid kommer finnas män som vill ingå någon form av romantisk eller sexuell relation med alla kvinnor. Problemet är att femcelforumet tycks bevisa att det finns ett stort antal kvinnor som upplever en annan verklighet. En verklighet där de känner sig oönskade av män i dagens sexuella- och relationsmarknad. För att förstå varför kan vi börja med att vända oss till forumets egen definition av vad en femcel är.

What is a femcel? A femcel or a female celibate is an adult woman who is below average in physical appearance (<4/10) or suffers a significant impediment that prevents her from securing a romantic relationship- NOT sex. Sex is available to most (not all) women so long as it is done IN SERVICE of men. This DOES NOT resolve loneliness and is often the pretext for abusive power dynamics. In a culture where lookism means many men feel comfortable mistreating women they use sexually but are not attracted to, many femcels rely on celibacy to protect them from the worst of casual sex culture. -

TruFemcel

Citatet säger en hel del om vad det egentligen är som femcels saknar och vad de begär. Begäret har ett stort fokus på det känslomässiga. Att kvinnor har en mer känslomässig relation till sin sexualitet menar Illouz inte är överraskande eftersom de genom historiens gång har behövt använda den som ett maktmedel för att få tillgång till samhällliga och ekonomiska resurser som de annars exkluderades ifrån (Illouz 2020, 104–105). Den kvinnliga sexualiteten är således än idag inbäddad i sociala relationer medan den manliga ofta är mer lösgjord från dessa (Illouz 2020, 119). Detta uttrycks tydligt på forumet där vi ser att en femcel definieras utefter deras

oförmåga att inleda en romantisk relation, snarare än någon form av sexuell förbindelse, på grund av deras utseende. Detta skiljer sig en del från den vedertagna definitionen av en incel som oftast definieras som en man som av olika anledningar blir avvisade och nekas sex med kvinnor. Att den romantiska relationen anses viktigare än den sexuella förbindelsen bland kvinnor kan det även finnas en kulturell aspekt bakom. Simpson hänvisar till kvinnlig representation i populärkultur och förklarar att ensamstående kvinnor ytterst sällan porträtteras som nöjda med sin relationsstatus. I stället är den vanligaste representationen av den ensamstående kvinnan en kvinna som är desperat efter att hitta en ny kärlekspartner (Simpson 2016, 386). På femcelforumet kan vi se att själva sex-akten inte nödvändigtvis är vad det begär, utan det är ett kärleksförhållande. I citatet ovan målas kärleksförhållandet upp som en väg ut ur ensamhet. En ensamhet som femcels menar att samhället utsätter kvinnorna på femcelforumet för på grund av deras utseende. Att ha sex ses inte som en väg ut ur denna ensamhet. I stället menar de att sex är riskfyllt eftersom det kan leda till att kvinnan blir illa behandlad eller hamnar i destruktiva situationer. Men som Illouz beskriver är sexuella förbindelser en väsentlig del av partnerjakten vilket är olyckligt förvisso, eftersom det ofta riskerar att vara farligt för kvinnor både fysiskt och psykiskt. Den sexuella nedvärderingen många kvinnor får utstå på vägen kan resultera i en kraftigt försämrad självkänsla (Illouz 2020, 165). På femcelforumet målas det ofta upp en bild av att kvinnor i sin jakt på partners blir illa behandlade och nedvärderade av män som bara söker något sexuellt.

”yes I was ignored romantically. no they didn't feel genuine desire to me bc; 2 guys kicked me out after a one night stand and had to go home in the middle of the night. another guy convinced me to have sex in the literal bushes. another guy asked me if I wanted to have a 3some with his friend. another one wanted me to blow him in public. a guy who felt genuine desire to me wouldn't kick me out, wouldn't want to take me in public, wouldn't want to share me. he would make me feel safe and desired not humiliated. and yes these guys didn't have many other options bc: 1 guy had a small dick the others were unattractive and lacked confidence.” – [TruFemcel](#)

Citaten ovan ger oss en inblick i skribentens upplevelser av tillfälliga sexuella förbindelserna med olika män. Skribenten förklarar att många män hon har träffat har hon antingen känt sig utnyttjad av eller obekväma med. Hon upplevde det som att det aldrig fanns någon som faktiskt kände ett känslomässigt begär av henne. I stället känner hon sig i många fall objektifierad vilket verkar ha lämnat en hel del negativa avtryck på hennes eget upplevda värde. Illouz förklarar att det inte är ovanligt att män och kvinnor har olika inställningar till tillfälliga sexuella förbindelser och det är ofta dessa krockar med kvinnors inlärd begär av att odla relationer och

känslor (Illouz 2020, 120). Skribenten kan i många anseenden beskrivas som mer sexuellt framgångsrik än många andra på femcelforumet men hon känner sig ändå inte tillräckligt sedd eller framgångsrik. Trots detta vänder hon sig till femcelforumet och beklagar sig över att hon inte känner sig sedd. Männerna har i stället bara använt henne som ett objekt. Upplevelser av att bli illa behandlad, objektifierad eller att känna sig osynliggjord av män är däremot något som skribenten inte är ensam om.

Men will tell women to lower their standards so that they can get normie/becky/stacy to date them but will turn their backs on femcels or any women they do not find attractive and treat them poorly. I wish people could stop telling us those ugly men are better because they are "nice". Let that myth die. – [TruFemcel](#)

Men hate women who don't make their dicks hard and will do everything to be mean to them... despite them suffering from mental illness' – [TruFemcel](#)

Citaten på forumet visar exempel på kvinnor som känner sig osynliggjorda eller misslyckade, inte bara i jakten på relationer, utan även på den sexuella marknaden trots att många menar att denna tenderar att gynna kvinnor över män. Denna idé menar Kay grundar sig i ett ideologiskt narrativ vars syfte är att måla upp vita män som förlorare av dagens ekonomiska system. Den bortglömda egendomslösa och förnedrade vita mannen ses i den som en sorts symbol för socialt lidande. Incels blir likt detta en symbol för det romantiska lidandet. Enligt narrativet kan detta ses som en konsekvens av liberalism och en fri sexuell marknad som missgynnar män. Detta gynnar den manliga incelgemenskapen genom att den får en narrativ grund till deras gemenskapsbyggande som grundar sig i hat. Det finns en syndabock. För femcels ser detta lite annorlunda ut. Forumet har inte ett lika starkt ideologiskt narrativ att grunda sig i och således inte heller något som legitimerar gemenskapen (Kay 2020, 41–42). Femcels kan i stället ses som ett exempel på uttryck för affektiv orättvisa, en form av sekundär orättvisa som ofta drabbar offer för förtryck. Femcels upplever att de är offer för en orättvisa. Detta får dem att känna en viss ilska eller sorg över sin situation. Orättvisan som de måste utstå ses däremot som illegitim eller ointressant för resten av samhället. Femcels har därför inget att vinna genom att uttrycka sin ilska kring orättvisan utan att riskera att uteslutas ur ett socialt utrymme. Ilskan riktas därför i stället inåt och de tvingas hitta andra möjliga sätt att uttrycka sina känslor kring orättvisan (Srinivasan 2018, 135–136). Detta är en företeelse som få skulle argumentera sker på incelforumet där ilska gentemot samhället snarare är ett signum och verkar vara en strategi som väcker uppmärksamhet. Alltså, femcelupplevelsen anses av stora delar av samhället vara

illegitim vilket har medfört att femcels måste lägga mycket tid och energi på att försvara sin rätt att identifiera sig som ofrivilligt celibata från första början, särskilt från incels. Incels ser femcels som ett hot eftersom de motbevisar den världsbild som incels bygger upp på sina forum. Därför tvingas femcels att utstå dagligt hat och förlöjligande från sina manliga motsvarigheter.

Please stop using that word "femcels". Femoid celibates, either involuntary or voluntary, DON'T EXIST. They get sex any time they want. In fact 99% of those "femcels" do sex daily with chadlites or high tier normies. They only claim to be ""celibate"", because they legitimately don't see sex with anyone less than Chad himself as real sex. - incel.is

foids are now pretending to be incels. The stupidity of the foid knows no bounds. - incel.is

Gave a look at that site, what a piece of shit, foids only want attention, plenty of ERfuel from this The thread saying 'HURR DURR men only sea me in a sexual way, I will never be loved' mogs ALL the fucking incelosphere, FUCK I NEED TO GO ER NOW- incel.is

Citaten ovan visar tydliga tecken på en extrem ilska gentemot själva föreställningen om att det finns kvinnor som anser att de är ofrivilligt celibata. Det första citatet ger en tydlig inblick i vilka föreställningar som finns kring kvinnor på incelforumet. En central term som ofta används på incelforumet är hypergami som syftar på en tro att majoriteten av den kvinnliga populationen endast har sex med en minoritet av den manliga populationen, alltså männen som anses vara mest attraktiva (Srinivasan 2021, 99). Det första citatet ger uttryck för detta tänk där det impliceras att femcels anser sig vara ofrivilligt celibata endast för att de inte får ha sex med en "Chad" (ett uttryck för den snyggaste och mest självsäkra vita mannen som enligt incels alla kvinnor strävar efter att få) men att de egentligen kan få sex med vem de vill, när de vill. I verkligheten verkar detta däremot inte stämma. Srinivasan förklarar att det i själva verket är mer sannolikt att det är kvinnorna som inte har sex (Srinivasan 2021, 99–100). Incels verkar sakna förmågan att förstå femcelkvinnornas situation som de beskriver den. Citaten vi ser från incelforumet har ett tydligt fokus på femcels tillgång till sex. Att skribenten i sista citatet anser att de femcels som beklagar sig över att de endast blir sedda på ett sexuellt sätt överträffar alla incels önskan. Det gör denna incel förbannad till den grad att han är villig att "GO ER" (en term som syftar till att begå en massskjutning och upprepa incel:en Elliot Rodgers dåd från 2014). Ilskan i citaten är talande för att det finns en stor skillnad i vad de olika grupperna värderar. Femcels har som vi har sett ett känslomässigt begär efter en romantisk relation snarare än en sexuell förbindelse, sex ses inte som en väg ut ur deras upplevda ensamhet. Det är inte många

på femcelforumet som verkar ha tillgång till sex, men de som har det menar snarare att sex oftast leder till att de känner sig nedvärderade, objektifierade och osynliggjorda eftersom de känner sig utnyttjade av männen de har sex med snarare än sedda, vilket de menar beror på deras utseende. För incels däremot är sex det centrala. Därför förstår de inte hur femcels kan må dåligt eftersom de allihop enligt en incels världsbild ändå alltid har tillgång till deras största begär, sex. Femcelupplevelsen är således inte bara tillvaron av att leva som ofrivilligt celibat. Det är även en ständig kamp om att försvara och försöka legitimera sin upplevelse. Detta skapar en upplevd osynlighet där ingen verkar förstå eller verkar vilja förstå dem.

5.1.2. De ”tysta” pojkarna

Incels har inte samma legitimitetsproblem som femcels. Genom åren har det bedrivits en hel del forskning kring incelkulturen och incels skiljer sig en del från sina kvinnliga motsvarigheter, särskilt i ett viktigt avseende; begäret. Femcels upplever ofta en kärlekslöshet och osynlighet som de anser att de kunde befria sig från genom att vara en del av en romantisk relation där de blir bekräftade och sedda. Incels verkar ha samma känsla av kärlekslöshet och osynlighet men begäret är ofta, som vi har sett, centrerat kring något annat än en romantisk relation.

“I still feel like I need to fuck a woman just so that I don't feel behind my peers, but I'm on the verge of turning into a full-on asexual.” - [incel.is](https://www.inceles.com/)

"But remember incel, sex is not something that you need to normaly live"

"But are you a virgin? ha ha ha, shame on you loooser"- [incel.is](https://www.inceles.com/)

Male lust: "I'd sacrifice everything to fuck you"

Female lust: "He makes me feel horny, i'll allow him to court me, tee hee"- [incel.is](https://www.inceles.com/)

Begären som vi oftast ser uttryck för på incelforumet har ett större fokus på sexuella relationer. I citaten ovan blir det dessutom tydligt att sexuella upplevelser inte heller ses som ett steg mot en romantisk relation utan det ses snarare av incels som ett sätt att höja sitt eget upplevda värde. Detta bekräftar Srinivasan genom att förklara att ilskan incels ofta uttrycker inte nödvändigtvis handlar om sin brist på sexuella upplevelser i sig, som det ofta påstås. Ilskan incels känner handlar snarare om avsaknad av sexuell status. Hon tar hjälp av Rebecca Solnits påståenden kring ämnet. Solnit menar att incels ser sex som en vara och ackumuleringen av denna vara kan användas för att förbättra en mans status. Utifrån detta synsätt kan en kvinnlig frigjord sexualitet ses som ett hinder för mannens ackumulation (Srinivasan 2021, 100–101). Att den kvinnliga

sexualiteten ofta ses som ett hinder kan förklara den stora mängden antifeministiska uttalanden och de attityder som finns gentemot kvinnor som på incelforumet (Ging 2019, 639). Incels anammar alltså en form av marknadslogik när det gäller sexuella relationer och förhållanden där de ser dessa som varor. Detta visar däremot en djup inkonsekvens inom incelkulturen eftersom det är just denna typ av marknadslogik som incels vill bryta sig fria från. Marknadslogiken är nämligen det som formar de sociala hierarkierna som gör dem till förlorarna på den sexuella marknaden (Srinivasan 2021, 101). Likt tidigare teoretiker menar Illouz att kapitalism har påverkat sexualiteten i samhället och skapat olika typer av ekonomiska och sociala värden för kvinnor och män. Den manliga sexualiteten går i denna marknad ut på att män konsumerar kvinnors sexuella värde för att sedan använda den som en statusmarkör i manliga konkurrenssammanhang (Illouz 2020, 305). Det är därför incels inte vill ha sex med vilken kvinna som helst. Utan de söker oftast efter en kvinna som de anser är mer attraktiv och har en högre status än dem själva (Maxwell et al 2020, 1866). Incels som alltså inte har tillgång till denna konsumtion menar Illouz har blivit uteslutna ur en form av normativ manlighet och i längden även samhällsordningen. Därför kan incels ses som ett utslag av ett samhälle där sexualitet och intimitet inte bara är ett tecken på social status utan även social tillhörighet (Illouz 2020, 308). Med detta i åtanke är det lite enklare att förstå varför just sexuella relationer är viktiga för denna grupp. Alberoni lägger fram en tes om att det är förvisso alltid jaget som är individens mittpunkt men detta jag förverkligas oftast genom ägodelar, föremål som individen kontrollerar, förvärvar och hyser begär till (Alberoni 1991, 68). Den manliga sexualiteten har alltså resulterat i att incels ser ackumuleringen av sexuella upplevelser som en väg ut ur vad de upplever är en social osynlighet. Ett sätt att uppnå en form av normativ manlighet för att ta sig in i samhällsordningen. Vi får däremot inte missta oss och tro att denna ackumulering kan ske hursomhelst. Det är tydligt att begäret också handlar om att incels helst vill att någon ska begära dem. Den sexuella upplevelsen, som de anser ska höja deras status, är en upplevelse där de också känner sig begärda. I vissa fall tas till exempel legaliseringen av prostitution upp som en möjlig lösning för incels (Kalla Fakta 2021). I en diskussion kring prostitution på forumet kan vi läsa citat som visar varför det inte funkar.

I lost my virginity to an escort and paid an obscene amount. I didn't want to pay so much but I didn't want to settle for an ugly, out of shape, or postwall escort. I wanted a good experience. The experience was still blah. She was young and hot but her performance was lackluster and she didn't show much enthusiasm. I didn't want to feel like a loser paying for sex. I wanted to feel passion and like she was really enjoying her time. That's far from what I got. – incel.is

To summarize: if you aren't able to get a girlfriend who will do these things with you for free, you're in for a very, very bad life. time to rope. – [incel.is](#)

Citaten tydliggör att det som incels är ute efter för att befria sig från sitt incelskap är sex där den andra parten känner ett uppriktigt begär av dem, vilket de inte kommer kunna uppnå genom att köpa sex då de inte är möjligt köpa den prostituerades samtycke eller åtrå. Detta skulle antyda att det inte heller hade fungerat att införa någon form av sexuell omfördelning eller påtvingad monogami som vissa debattörer har menat kan vara en lösning på incels (Kay 2021, 43). Incels upplever helt enkelt att de inte är begärda av kvinnor. Det är ett problem eftersom det är något som krävs för att kunna leva upp till det som de anser förväntas av män. Att kvinnorna inte väljer dem resulterar i en motreaktion där de börjar ifrågasätta de ideal som ger vissa män deras framgång på den sexuella marknaden och andra ingen framgång alls. En orättvisa uppenbarar sig och en ilska börjar växa i motreaktionen. Ilskan, som snabbt övergår till hat, riktas mot kvinnor och deras roll i samhället (Maxwell et.al 2020, 1866). Hatet på incelforumen är väldokumenterat och det finns flera studier på incelforum som har visat att en stor proportion av forumens innehåll består av uttryck som kan klassificeras som hets mot folkgrupp eller uppmaningar till våld. Problemet är att det ofta är svårt att avgöra när det är på allvar och när det är förstärkning (Jaki et.al. 2019, 264). Detta ser vi exempel på i forumet som har undersökts.

I'd just treat her like an organical sex-doll whose ciphered persona is set to perma-girlish. foids aren't interesting anyway. – [incel.is](#)

This is getting to be too much. HIV Chad is worth more than me. Just lol. Femoids would rather risk contracting HIV from Chad than ever sleeping with me. Nothing like a potent blackpill to start the day. – [incel.is](#)

Femoids would literally risk death and fuck a Chad as opposed to fucking a disease free incel. Having sex with an incel is a fate worse than death in the eyes of femoids. Top fucking kek. – [incel.is](#)

Grey nigger, I might be ugly - but, I like T&A (tits and ass) way too much to become an asexual Reddit fag. – [incel.is](#)

Ovan ser vi flera rasistiska, homofobiska och sexistiska uttryck, uttryck som har kommit att ofta associeras med incelkulturen. Här ser vi en tydlig skillnad mellan incels och femcels. Incels visar ofta en stor mängd utåtriktad ilska och hat, orättvisan som de upplever i samhället är alltid

någon annans fel. Det är alltid samhället, kvinnor eller andra män som är ansvariga för deras situation. Hos femcels ger ilskan sällan någon effekt i deras kamp, vilket leder till att den ofta riktas inåt och de börjar leta fel hos sig själva. Det finns däremot exempel på utåtriktat hat och ilska men de är betydligt färre och oftast riktade mot män eller incels.

Steer away from ugly moids. It's not worth it. at least getting rejected by chad won't be as degrading amirite!! treat them like clowns there for entertainment that's all – [TruFemcel](#)

Incels belyser ett problem med manlighet idag. Narrativet som har målats upp kring att män, särskilt vita män, är förlorare i dagens samhälle har bidragit till att forma en hatisk gemenskap (Kay 2020, 41–42). En gemenskap som operationaliserar troper av offerskap där det kanske ser ut som om någon orättvisa har skett men som snarare ofta handlar om en upplevd förlust av status (Srinivasan 2021, 99). Det kan däremot finnas djupare problem bakom detta. Engdahl tar en stark ståndpunkt och argumenterar för att pojkar görs funktionshindrade av det västerländska samhället. Hon beskriver att anledningen bakom varför pojkar ofta blir fåordiga bråkstakar är att de återspeglar hur andra i stor utsträckning betar sig i deras sällskap. Hon uppmärksammar att studier av skolmiljöer ofta visade att pojkar ofta endast tilltalades när de skulle kommenderas i skolorna, medan flickorna fick en mer kontinuerlig kommunikation. På grund av detta började pojkar ofta att kommunicera tillbaka genom kommandon eftersom det var då de blev hörda, uppmärksammade och sedda. Något som går att tolka som en belöning för en social varelse som människan. I sitt resonemang tar Engdahl upp ett exempel på en pojke som fick en förskolelärares uppmärksamhet först när han skrek (Engdahl 2009, 36–37). Om vi ska ta Engdahls tes om hur fåordiga pojkar skapas, genom att de kommenderas överallt och får respons först när de gör väsen ifrån sig, kan vi kanske pussla ihop en viktig del av incelmotreaktionen som vi ser på forumen. Incels kan med hjälp av Engdahls tes anses vara inlärda med att de måste skrika eller ryta ifrån för att få respons, där den hätska tonen kan ses som ett medel för att uppnå detta. Strategin tycks i fallet incels dessutom fungera. Ilskan och den sociala orättvisan som incels ger uttryck för på sina forum ses som legitim, det diskuteras och debatteras både inom och utom den samhällsvetenskapliga forskningen idag kring manliga begär och vad samhället ska göra åt de unga män som hamnar i incelskap. Incelgruppernas synlighet har skapat en större spridning av ett ideologiskt narrativ med misogynia grunder gällande mäns förlorade status på den sexuella marknaden (Kay 2021 43-44). Idag sker diskussioner om alfa och betahanar och hypergami såväl på forumen som i mainstreammedier. Femcels har fått väldigt lite tid i rampljuset när ämnen som begärlighet, romantisk lidelse och

rättvisa tas upp. Kanske är det på grund av den affektiva orättvisan, deras avsaknad av ideologiskt narrativ eller helt enkelt för att de inte skriker lika högt eller uttalar sig lika grovt som incels? En sak är dock uppenbar, diskussioner kring begär och människors romantiska förtvivlan riskerar att bli både ensidig och problematiska utan fler perspektiv än endast incels.

5.2. Begär och avund bland incels och femcels.

Alberoni beskriver att begär är något som väcks av det vi ser. Vi vill vara som andra och ha det som andra har. En strävan som onekligen kommer medföra frustrationer. När vi inte lyckas tillfredsställa våra begär uttrycks detta ibland genom vrede, sorg eller försakelse. Något vi enligt Alberoni är dömda att uppleva eftersom vi som människor är beroende av att värdera. Värderingar sker hela tiden genom att vi jämför oss själva med andra. När en utförd jämförelse faller till vår nackdel känner vi oss värdelösa, detta hanterar vi ibland genom att nedvärdera den som vi anser överträffade oss i vår jämförelse. Detta är en form av försvarsmekanism som Alberoni kallar avund (Alberoni 1991, 7–8). En utbredd avund i ett samhälle är ett tecken på samhällets förfall. Individerna har förlorat sina rötter och tvingas stå helt ensam (Alberoni 1991, 57). Den avundsjuke är ständigt på jakt efter allierade. De behöver någon som kan hjälpa dem att nedvärdera andra. Avundsprocessen handlar således om att försöka övertyga andra att tänka om, lika mycket som det handlar om att övertyga sig själv (Alberoni 1991, 97). Ofrivilligt celibata anser att de överträffas sexuellt, utseendemässigt och förtroendemässigt av folk som lyckas tillfredsställa vissa begär som de själva inte lyckas med. Avundsbegreppet kan således vara ett värdefullt begrepp när uttryck på incel- och femcelforumen analyseras.

5.2.1 Femcels existentiella förtvivlan

Grunden för femcelforumen ligger i en delad erfarenhet av existentiell förtvivlan, där den sociala utfrysningen som medlemmarna anser sig uppleva, på grund av deras utseende och oförmåga att ingå en romantisk relation, blir basen för skapandet av en social gemenskap med varandra. Därför kan forumet på ytan anses vara likt incelforumet. Vanliga ämnen att diskutera på forumet är hur deras utseende påverkar dem inte bara i jakten på kärlek, men även andra aspekter av livet såsom arbete och utbildning. Utöver detta diskuteras ofta social exkludering, rasism, sexism, ensamhet, osäkerheter och frågor kring psykisk hälsa (Kay 2021, 38). Många diskussioner grundar sig i eller påverkas av medlemmars begär och deras uttryck för avund.

“I wish I were a lesbian, and I do hate men, but I am genuinely jealous of women who are desired by men and who get a lot of attention. A part of me thinks that this is pathetic, and that I should be a strong whatever-pilled feminist and not give a fuck about moids. Because heterosexuality is degrading anyway and men are shit anyway.”- [TruFemcel](#)

I citatet ovan ser vi en person som lider av ett begär som hon inte lyckas tillfredsställa. Begäret i detta fall verkar vara att värderas högre av män och att ses som åtråvärd av dem. Alberoni beskriver avund som en process, en negativ jämförelse görs och skapar en känsla av utarmning och maktlöshet, vilket sedan leder till en aggressiv reaktion (Alberoni 1991, 13). Vi ser flera stadier av avundsprocessen i citatet. Skribenten gör en negativ jämförelse genom att hon har sett hur andra kvinnor verkar värderas högre av män, vilket leder till att dessa kvinnor anses vara mer åtråvärda i jämförelse med skribenten. Den negativa jämförelsen skapar en hopplöshet som sedan leder till en aggressiv reaktion där hon uttrycker hat mot män och önskar att hon inte brydde sig om dem. Avundsprocessen är i gång men en av dess mest väsentliga beståndsdelar som vi ser i citatet har inte behandlats än. En del av avundsprocessen är nämligen enligt Alberoni det sociala fördömandet och dess internalisering. Alberoni menar att när vi beskylls för att vara avundsjuka känns det som att det är samhället som talar direkt till oss och påpekar att vi försöker skada någon som samhället uppskattar och skyddar. Följden av detta är att vi upplever skuld över att ha hyst avund från första början och sedan skamkänslor över att ha blivit ertappade med det. Den fullständiga avunden sker därför när vår inre upplevelse krockar med samhällets moraliska omdöme, på det viset kan vi säga att avunden är både att uppleva lidande och ett fördömande av ens upplevda lidande (Alberoni 1991, 16–18). I skribentens inlägg kan vi se tydligt hur den första meningen är ett uttryck för avund, medan den andra är ett uttryck för den efterföljande skammen. Skribenten känner att det internaliserade samhället dömer henne för hennes känslor. På detta vis har Alberonis teorier och skribentens upplevelser av avund en viss samklang med Meads klassiska sociologiska teori kring jaget och miget. I sitt klassiska verk *Mind, Self, and Society: From the standpoint of a social behaviorist* (1934/1972) presenterar Mead vår medvetenhet med hjälp av två uttryck: ”jaget” och ”miget”. Jaget är ett uttryck som beskriver vad vi för ögonblicket känner, tänker eller gör, ett uttryck för den vi är i stunden helt enkelt, en respons på vår omgivning. Vi blir endast medvetna om jaget när vi minns tillbaka till hur vi agerade och påminns om vad vi har gjort, tänkt eller känt. Det är då jaget blir ett objekt som vi sedan kan börja bedöma. Bedömningen sker av miget. Miget beskriver Mead som en organisering av andras attityder som en person antar. Det kan ses som samhället inom

oss själva som påverkar hur vi ser på oss själva och andra. En fotbollsspelare passar till exempel en annan spelare i sitt lag eftersom de vet att det är det som förväntas av de andra spelarna i laget. En växelverkan mellan jaget och miget skapar självet. Vilket betyder att vi är beroende av samhället och dess bedömningar för att kunna vara medvetna (Mead 1934/1972, 174–178). I citatet ovan, och i framtida citat och reflektioner kring avund, ser vi ofta ett växelspel mellan jaget och miget. Avunden och dess uttryck kan ses som jaget, medan den efterföljande skammen eller självhatet som uttrycks på forumen blir ett uttryck för miget och det internaliserade samhället som finns inom våra skribenter. Detta kan medföra ännu större frustrationer. Särskilt när de känner att de inte kan uttrycka vad de anser är en social orättvisa.

”jUsT hAvE hiGh sELF-eStEEem ladies!” - [TruFemcel](#)

”YoU'Re JuSt JeALoUs 😏 How many times have we heard men and women say this to unattractive women who complain about their looks and being treated unfairly in general.” – [TruFemcel](#)

Skribenterna ovan uttrycker här en frustration över svaren de får när de uttrycker sin avund. Det hjälper sällan när alla säger att den vi avundas inte har skadat oss. För den avundsjuke upplever sällan att detta är sant. Den vi avundas har i vår mening ofta skadat oss genom att bara skapa ett begär som vi gärna hade blivit besparade ifrån, men som inte längre går att undvika (Alberoni 1991, 25).

Seeing literal Stacys make really good meta or really good fanfiction depresses me to be honest. Stacy can't stop winning even in communities for (primarily) female misfits. I don't want the Beckys and Stacys to leave fandoms, I just find it weird they end up in the communities full of unattractive girls they definitely made fun of in middle school and high school. - [TruFemcel](#)

Feeling lonely and angry all day, looking at pictures of hot chicks in "sexy" ___ costume, experimenting....it just hits me how small my life is. - [TruFemcel](#)

I de allra flesta fallen har personerna som forumskribenterna avundas ytterst sällan berövat skribenterna av något eller skadat dem. Men de har påmint dem om ett begär som de inte kan tillfredsställa. I detta fall handlar begäret om att vara mer attraktiv, uppmärksam och i vissa fall älskad. Detta är en av svårigheterna med att känna avund menar Alberoni, eftersom det oftast inte är någon som har begått något brott mot oss, trots detta upplever vi att vi har krossats, utan att ha någon som vi kan anklaga för det (Alberoni 1991, 17). Den ena skribenten ovan

argumenterar till exempel för att de attraktiva kvinnorna antagligen retade de tjejer som ansågs vara oattraktiva när de var unga. Ett argument som tycks återspegla en av de avundsstrategierna som Alberoni lyfter där den avundade tillskrivs andra usla egenskaper i ett försök att försvara värdet på den som avundas dem (Alberoni 1991, 93). Skribenten säger att de kvinnor hon kallar för "Stacys" (ett uttryck för den mest åtråvärda tjejen, en form av idealbild) förvisso är vackra men de är även elaka och falska. De vackra kvinnorna har inte gjort något mot skribenten på forumet. Femcelskribenterna beklagar sig snarare över deras existens eftersom de skapar ett begär och ett hot mot deras värde. Alberoni förklarar att avundens viktigaste komponent trots allt är det faktum att det finns en skillnad. En skillnad i ens sätt att vara. En brist i ens existens som ständigt framkallas av personen vi avundas själva närvaro (Alberoni 1991, 50). Utöver detta kan vi se att skribenterna ibland har svårt att skilja på objektifiering och erkännande. Illouz diskuterar denna företeelse och menar att detta är svårt för många kvinnor eftersom mycket av kvinnans symboliska kapital ligger i hennes sexuella dragningskraft (Illouz 2020, 194). Stacys, alltså de snygga kvinnorna som de pratar om, blir en form av symbol för kvinnlighet. Citaten visar även hur vi kan se att de har internaliserat samhällets bild av vad kvinnlig skönhet är, som alla kvinnor sedan värderas efter. Lynda Nead beskriver detta väl genom att förklara hur en kvinna som ser sig själv i spegeln kommer känna att hennes identitet påverkas av ett överflöde av bilder på hur en kvinna ska se ut och vara. Kvinnokroppen blir en representation och kvinnorna själva spelar två roller. Det sedda objektet och det seende subjektet (Nead 1992, 10). Idealbilden över hur kvinnokroppen ska se ut är inte något femcels styr över, utan det är en internaliserad bild som påverkar och styr begären och den avund som dessa femcels ofta medger att de känner. Stacys, eller sexiga kvinnor i dessa citat, blir en påminnelse om deras avsaknad av erotiskt kapital. Illouz förklarar att hur kvinnor skuldbelägger sig själva, när de inte uppnår standardsymbolen för kvinnlig skönhet, visar hur de har internaliserat den manliga blicken som har värderat dem negativt genom en form av jämförelse med samhällets skönhetsnormer. Detta gör det svårt för en del kvinnor att skapa sig ett värde på den sexuella marknaden. Det kan sedan även resultera i en osäkerhet gällande den egna självbilden (Illouz 2020, 174). Femcels känner en brist i deras existens som kommer från en internaliserad samhällsbild, vad Mead hade kallat för deras mig. Detta resulterar i att de uttrycker avund genom sitt jag, vilket innefattar försök till att nedvärdera de kvinnorna de avundas och således även försöka nedvärdera samhällets bild av kvinnlighet.

In a way I don't care about either, but I hate being undesirable. I don't really want a relationship, but I'd like to know that I could get one if I wanted to. And I don't care about my looks other than being ugly makes my social and professional life miserable. - [TruFemcel](#)

But I've met men who I think would be good partners and I'm jealous of the women they love, who instill desire in them, in ways I can't describe. It shoots an arrow through my heart just imagining their lives building up to having the love of the man they want - the kind who works at a relationship. - [TruFemcel](#)

I've seen women who love their husbands in such a way that when their husbands enter a room, the light in their faces - I want that, I want the person who does that to my heart to want my love, and I want to have that effect on them. I never will. - [TruFemcel](#)

Vi ser ett brett utbud av kommentarer kring avund och en känsla av misslyckande på grund av en oförmåga att kunna tillfredsställa vissa begär. Alberoni menar att avund kan ses som en form av våldsam aggression. Ett uppror mot samhällets värderingar där vi struntar i normerna och vägrar applådera den som har överträffat oss (Alberoni 1991, 31). Vi ser uttryck för detta i femcelforumet. Samhällets värderingar ifrågasätts ofta och avunden sprids fritt bland medlemmarna. Ens lycka på den sexuella- och relationsmarknaden anses dessutom helt bero på ens utseende och genetik. Det finns därför inget att applådera för enligt många femcels, de snygga kvinnorna har snarare bara gynnats av samhällets skönhetsnormer. Trufemcelforumet karaktäriseras också av en viss relation till ilska. Det kan bero på den tidigare nämnda affektiva orättvisan förvisso men Kay hänvisar även till att ilskan på forumet har vissa könsspecifika kommunikativa normer. Det finns få uppmaningar till revansch, att skipa rättvisa och ytterst få exempel på mobiliseringar av deras ilska eller missnöje gentemot deras situation. I stället är ilskan och missnöjet med deras position i samhället oftast riktat inåt och kan i stället uppfattas som emotionellt uttömmande (Kay 2021, 38). I citaten ovan tenderar exempelvis användare oftast beklaga sig över att de måste leva med vissa begär, snarare än att beklaga sig över att de inte kan tillfredsställa dem. Avunden får en uttömmande effekt i stället för en aggressiv effekt.

5.2.2. Incels och den sexuella statusen

Avund förekommer ofta på incelforumet men likt begärens tenderar den att se lite annorlunda ut. Förmågan att kunna tillfredsställa sina begär har en stor påverkan på självkänslan. Alberoni förklarar detta samband lite tydligare när han skriver om det han kallar för grundtrygghet och grundaktning. Grundtryggheten menar han är huvudsakligen en inre resurs som formas under vår uppväxt där vi bildar en uppfattning kring vår egen förmåga. Denna får en viktig roll i att

ge oss en viss säkerhet eller osäkerhet som vi sedan möter olika hinder i livet med. Grundtryggheten kan däremot snabbt rubbas när människor drivs till begär som de har svårt att förverkliga. Grundaktningen skapas av samhället och kan ses som ett erkännande. Det är en genomsnittlig uppskattning som får oss att känna oss accepterade och som fullvärdiga medborgare i vår omgivning. Det är en form av förhållande mellan strävanden och erkännanden (Alberoni 1991, 79). I Alberonis diskussion kring grundtrygghet och grundaktning ekar Meads teorier om jaget och miget. Grundtryggheten kan genom detta beskrivas som vårt jag, som reagerar på hinder och styr hur vi möter och hanterar dem i stunden utefter våra tidigare erfarenheter. Grundaktningen kan på samma sätt sägas likna vårt mig, den bestämmer mer konkret vad vi strävar efter och varför. Den bestämmer vad vi har för behov och hur vi ska agera för att känna oss accepterade av vår omgivning.

Teen love/losing virginity is such an important milestone in your life. If you aren't able to reach that milestone in time then your life is ruined. It's like not learning how to walk or talk at the respective ages that one should. Even if you are able to learn those later you will still be disabled to a degree. Same thing with losing virginity. Imo you should be considered legally disabled if you aren't able to lose your virginity before 20 - incel.is

I detta fall kan vi se tydliga exempel på hur grundaktning, det vill säga samhällets erkännande, spelar en viktig roll för incels. Sexuella relationer ses återigen i citatet ovan som en vara att förvärva innan en viss ålder för att kunna anses som en fullvärdig medborgare. Skribenten menar dessutom att de som inte lyckas uppnå denna "milestone" borde ses som funktionsnedsatta. Milestone är ett intressant begrepp inom dessa forum då det ofta säger väldigt mycket om vilken typ av manlighets ideal forummedlemmarna har internaliserat. Milestones förknippas oftast med olika former av sexuella relationer som de anser att män borde ha haft vid ett specifikt tillfälle i sitt liv. Att incels sedan inte har haft dessa sexuella upplevelser inom deras egen utsatta tid verkar påverka deras grundtrygghet negativt. De anser att de är mindre värda och har kanske på grund av det lättare för att bli stoppade av mindre hinder framöver, något som i längden påverkar både grundtryggheten och grundaktningen. Alberoni förklarar att samhällen som uppmuntrar tävlan tenderar att förakta de som inte uppnår eller strävar efter höga mål (Alberoni 1991, 80). Om incels upplever att de inte kan tävla på den sexuella marknaden som ett resultat av en försämrad grundtrygghet förlorar de således även samhällets erkännande och kanske allra viktigast, samhället inom dem det vill säga, "migets" erkännande. Det går att argumentera för att en viss tävlan uppmuntras bland män då

promiskuitet ofta har setts som ett uttryck för mäns sexuella makt. Därför menar Illouz att tillfälliga sexuella förbindelser är utmärkande för dagens manliga sexualitet och manlighet har för en del börjat definieras som förmågan att ha och visa upp många olika sexpartners. Tillfälliga sexuella förbindelser implicerar dessutom ofta att männen har en viss distans till sin sexuella partner vilket går att se som en viss form av makt. Alltså, på samma sätt som det maskulina förnuftsidealet förespråkar en åtskillnad på känslor och förnuft inom till exempel politik, ekonomi och juridik, menar Illouz att maskuliniteten numera även tenderar att skilja på känslor och sexualitet (Illouz 2020, 104–105).

He is trying to become the modern Genghis khan. - [incel.is](#)

This is,legendary - [incel.is](#)

I used to think that ____ was a piece of shit. Now I legit admire him. - [incel.is](#)

I följande citat hyllar flera användare på forumet en användare som skrev ett utförligt inlägg om en resa de gjorde till Thailand där de lyckades ha sex med flera kvinnor. Vi kan se hur vissa användare uttrycker att de beundrar honom. Genghis Khan-kommentaren är särskilt intressant då det kan ses som ett uttryck som legitimerar användarens manlighet. Alberoni skriver att det finns en viss tendens att avguda den vi avundas. Vilket förvisso också betyder att vi aldrig ser själva personen eller de personer som vi avundas, bara vad de symboliserar. Vår bild av personen idealiseras av vårt avundsamma begär (Alberoni 1991, 50). Detta sker inte bara i detta exempel utan skulle även kunna förklara hur avund kan vara en grund för uttrycken ”Chads” och ”Stacys” bland grupperingarna av ofrivilligt celibata. I kommentarsfältet för detta inlägg ser vi däremot inte bara positiva kommentarer, vi ser även en del negativa kommentarer som visar tydliga tecken på avund bland andra användare.

Kek right. This site is a complete joke at this point. This dude looks like a (maybe low-tier) normie JFL @ this whole forum- [incel.is](#)

I'm pretty sure they were whores. They were expecting to get something out of it other than just sex. - [incel.is](#)

I don't care about what happens to the 'foids, but he has no doubt doomed his offspring to absolute hell, and he knows it. - [incel.is](#)

Alberoni förklarar att det finns former av beundran som inte har med avund att göra. En tonåring som till exempel beundrar sin favoritartist kan känna att det finns ett oändligt avstånd mellan dem. Artisten är fullständigt överlägsen i jämförelse med tonåringen. Men tonåringen känner sig inte underlägsen i detta fall utan snarare berikad. När avståndet försvinner och avunden slår in kollapsar däremot ett sådant förhållande. Artisten kan inte längre uppfattas som en källa för inspiration utan i stället uppfattas dem som en gränsmarkering (Alberoni 1991, 45–48). Det som sker på forumet i detta fall är att användaren som kommer hem från Thailand får dels beröm från de som berikas av hans agerande. De börjar se honom som överlägsen, och i vissa fall sker en form av dyrkan av honom vilket antagligen hänger ihop med hur han lyckades uppfylla många av de ideal som hänger ihop med den manlighet som beskrevs tidigare. Vi ser även många kommentarer på forumet där skribenter uttrycker sig negativt om honom. Vi ser att dessa kommentarer innehåller en del avund. De ser inte den resande användaren som en inspiration utan snarare som en gränsmarkering. Han är för nära dem själva i avstånd. Han kan omöjligt ses som en idol när han tidigare har varit en incel precis som dem själva. Vi ser flera av Alberonis avundsstrategier i citaten ovan. Såsom att tillskriva den som avundas usla egenskaper och ifrågasätta kriterierna för den avundades framgång (Alberoni 1991, 91). Användaren bakom inlägget anses till exempel vara känslolös av en kommentar. Den resande användaren hade inte använt några preventivmedel i Thailand. Detta resulterade i att flera av kvinnorna blev gravida vilket en incel i kommentarerna ansåg var omoraliskt eftersom han, enligt denna incel, fördömt sina barn med dessa kvinnor till ett outhärdligt liv genom att de ärver hans gener. Flera skribenter ifrågasätter även kriterierna bakom användarens framgång med kvinnorna genom att påstå att han egentligen inte är tillräckligt ful för att vara en incel ändå, eller att kvinnorna antagligen var ute efter hans pengar snarare än att ha sex med honom. Alberoni förklarar att avund alltså är ett intresse för vad en person har och inte har. Det är resultatet av det som en person har uppnått, deras status och makt som en avundsjuk person är intresserad av. Det finns inget intresse för individen i sig. En avundsjuk person bryr sig inte om känslorna som föremålet för deras avund känner eller för den delen vilka tankar som de har. Den avundsjuke har i stället oftast totalt avhumaniserat föremålet för deras avund. Detta gör det väldigt enkelt för den avundsjuke att bli överlycklig när den de avundas går igenom ett nederlag i livet (Alberoni 1991, 49).

this is why i didn't care about this lockdown, to see normies get just a small taste of the isolation incels experience, some of them even suicided over it. - [incel.is](https://www.inceles.com/)

10 fucking weeks, and she already feels the need to write a whole article about it? Just fucking lol! Really makes me wonder, how they would respond to the social isolation and rejection each of us had to face throughout our lives. - incel.is

Likt citaten ovan är det inte ovanligt att incels samlas och gläds åt när det går dåligt för föremålen för deras avund. Alberoni menar att detta är en konsekvens av att när vi är avundsjuka befinner vi oss också i ett bländat tillstånd där vi bara kan se oss själva i den vi avundas ställe. Vi vill äga det som de äger och få erkännandet som de får. Avunden är därför ingen väg till insikt och kan inte resultera i ett sammanvägande av olika erfarenheter. Avund förhindrar insikt. Det är en vägran till det (Alberoni 1991, 50–51). Här kan vi till exempel se en annan källa till överflödet av hat som diskuterades i föregående kapitel. Avunden verkar ha förvrängt många på incelforumens syn på sina medmänniskor till den grad att de inte längre ser en människa utan bara en källa till avund. Citaten ovan visar tydligt att skribenterna snarare gläds åt att människor mådde dåligt av isoleringen som de fick utstå till följd av covid-19. Det finns ingen möjlighet till insikt för skribenterna att förstå människors upplevelse av isoleringen de tvingades in i. Avunden förhindrar insikt och bländar dem. De ser bara dessa upplevelser som revansch. Alberonis teorier visar därför hur avund kan ses som en faktor bakom avhumaniseringen och hatet som vi ser på incelforumet. Avunden har i detta fall en mer aggressiv effekt jämfört med den uttömmande effekten vi såg tidigare på femcelforumet.

5.3 Isolerade och ensamma i en asocial värld

Självvet betraktas i denna uppsats som en process som inkluderar den enskilda människans relation till och ömsesidiga beroende av sina medmänniskor i samhället som hon utgör en del av. När vi upplever att vi blir missförstådda eller att vårt sätt att tänka och känna uppfattas som illegitimt hindras denna process. I stället blir vi påmind om vår *existentiella identitet*. Ett begrepp Engdahl använder för att förklara en form av individuell identitet, likt Meads jag. Den existentiella identiteten är lik sensationen fysisk smärta, vi tvingas hantera den helt ensamma, ingen kan ta över vår smärta. Smärtan och ensamheten som medföljer den existentiella identiteten försöker vi därför genom livet undvika genom att kommunicera för att förstå och bli förstådda. Genom detta känner vi oss som en del av samhället och samhället blir en del av oss (Engdahl 2009, 19–20). Vi får vad Mead skulle kalla bekräftelse från vårt mig. En vanlig upplevelse på både incel- och femcelforum är upplevelsen av att vara missförstådd eller att ens problem ses som illegitima. Att de inte får någon förståelse eller respons från omvärlden kan

resultera i att de blir påmind om sin existentiella identitet. Vilket skapar upplevelsen av ensamhet och social osynlighet som många forummedlemmar uttrycker att de upplever. Maxwell et al förklarar att många incels upplevde liv fyllda med avvisanden men även mobbning och social uteslutning, vilket hade en negativ påverkan när de väl hamnade i sociala situationer. Flera incels uttrycker att de hade svårt att agera lämpligt eftersom den sociala situationen de befann sig i kunde upplevas som mycket att hantera för stunden, vilket resulterade i att andra människor valde att distansera sig från dem och känslan av social uteslutning kunde fortsätta växa (Maxwell et al 2020, 1862–1864). Den sociala miljön på forumen kan därför för många incels och även femcels vara en sista utväg i ett sökande efter någon form av respons.

It's so sad that we replace socialization with this forum. - [incel.is](#)

That's my point, few of us "want" to be here. In fact, by being forced here we might hate it here. - [incel.is](#)

I hate being on here sometimes but no other choice. I was thinking of leaving and just staring at walls or coping with other hopeless bs - [incel.is](#)

Indeed its very sad thing, but no choice for us. "We had to." - [incel.is](#)

I almost flunked out of college, in my ravaging loneliness, spending dizzying, panicked hours trying to fill a void with online contact. A flesh and brain-eating disease. – [TruFemcel](#)

I cannot lie I feel the same way I am addicted to the internet and have no close friends. I have no one to talk to or any people with a deep connection anymore. I am only around a family who more often make me feel more isolated. I miss talking to someone. – [TruFemcel](#)

I never had friends in real life but I did use the internet to socialize. It was definitely easier than real life because if I had a disagreement with someone I could just turn off the computer. But I do believe it had a major effect on my ability to make real relationships. I have no idea what is considered a real friendship. – [TruFemcel](#)

so i noticed that i have this weird spell on people where its almost like i dont exist (except for when i get bullied). I know its my looks but it happens online too where i dont even show my face. I'll join online communities and hobbies that im interested in and i notice how i get ignored there just like how i do in real life. – [TruFemcel](#)

Vi ser i citaten att flera användare har sökt sig till dessa forum som en sista utväg trots att de helst inte vill vara där. Forumen för både incels och femcels ger intrycket av att en stor andel av användarna lever i en isolerad tillvaro. En tillvaro som ger få chanser att undvika påminnelsen av sin existentiella identitet. Asplund har utvecklat liknande tankar kring människors sökande efter respons. Människan är vad Asplund kallar för en socialt responsiv varelse. Hon lever upp i närvaron av andra och uppfattas ofta som mållös när hon är ensam och isolerad. För att undvika detta behöver människor tillgång till sociala interaktioner, vilket han ser som ett samspel som sker mellan minst två personer bestående av svar och gensvar. Detta menar Asplund kan ses som ett växelspel som han betecknar som social responsivitet (Asplund 1987, 11–12). I förlängningen betyder även detta att människan är oförmögna att skapa mening utan att kunna relatera till andra människor och samhället som hon lever i. Alltså, varje individ kan vara, tänka och känna men det måste sättas i relation till andra för att kunna få betydelse (Engdahl 2009, 109–110). Denna insikt finns det till och med exempel på i forumen.

“Top tier relatable content as always I dont feel like i've ever truly lived. If I somehow ascended and got a girl interested in me ... how would I ever talk about my past life? There's nothing to talk about, I don't remember anything. I'd have to make shit up and invent a whole life” - [incel.is](#)

Social isolation and ostracization are the main thing, inceldom is just a part of that and inceldom makes it much worse. - [incel.is](#)

Holy shit I just noticed you can't keep memories if they have no social context? I mean, nothing is memorable alone. If you remember something, it's always the interactions with others. - [incel.is](#)

Det finns däremot även exempel på det motsatta.

“It's not sad.. because socialization is manipulation if you think otherwise you are retarded asf.” - [incel.is](#)

När människor upplever en avsaknad av denna sociala responsivitet kan de falla in i vad Asplund kallar för en asocial responslöshet. För att undvika detta behöver individer känna att de får gensvar när de interagerar med andra människor, därför är själva processen som leder människor in i en asocial responslöshet en process som delvis även sker utanför individen. Utan gensvar upphör alla möjligheter till förståelse och således även emotionaliteten (Asplund 1987, 150). När Asplund lanserade teorin kring asocial responslöshet gjordes det för att förklara en ökad utbrändhet hos individer i samhället som han menade berodde på att sociala interaktioner

hade förändrats både kvantitativt och kvalitativt. Asplund menade att fler sociala interaktioner inte nödvändigtvis betydde färre fall av asocial responslöshet eftersom de sociala interaktionerna saknade något. De saknade feedback, det vill säga en form av bekräftande respons (Asplund 1987, 139–149). Ofrivilligt celibata och utbrända människor må vara två olika fenomen, men jag argumenterar för att de ofrivilligt celibata också utgör ett bra exempel på asocialt responslösa människor. Illouz skriver något som kan ses som ett tillägg i denna diskussion. Genom att vårt värde bestäms i interaktioner med andra har de romantiska interaktionerna fått en upphöjd status när det gäller att ge oss ett tecken på vårt värde i den sociala hierarkin. Att få ett avvisande i en sådan interaktion kan skapa en känsla av att inte ha ett tillräckligt högt socialt värde. Detta kan göras på olika sätt som kan bidra till att skapa en form av social osynlighet. Det behövs inte alltid uppenbara former av avvisanden utan ibland kan det ske subtilt genom ett ansiktsuttryck eller en blick (Illouz 2012, 124). Incels beskriver ofta en tillvaro där de ständigt får utstå avvisanden från kvinnor och hån från män över sin sexuella status, detta kan i sin tur bidra till att de känner sig isolerade från samhället. Femcels beskriver ofta en liknande variant av detta där intresse från män, i stället för att bekräfta dem, ofta får dem att känna sig sexuellt objektifierade. Den bekräftelse eller respons som det går att argumentera att vissa femcels får är ett bra exempel på hur kvalitet på respons spelar roll. Responsen är inte något som synliggör eller bekräftar dem som personer helt enkelt. Ett tydligt exempel på de olika gruppernas upplevelser av responslöshet kan vara deras olika upplevelser av dejtingappar.

Feeling extra depressed and lonely tonight so just want to vent. As titled, I've been on Tinder for almost one year and I've had only one "date" from it so far. When I didn't want to Netflix and chill he went "poof!". And so here it is. Almost the end of 2021 and I am a year older, still lonely, isolated, without friends or a SO. – [TruFemcel](#)

Tinder is the worst app for men just wanting hookups. I tried Bumble though and it was just as shitty. Men will match with every woman and then weed through which ones they find hot. None of them ever talk and I have never gotten a date. I'm sorry that guy treated you like that. Men rarely want relationships, they are looking for the easy sex and that is it. – [TruFemcel](#)

most men are setting their search filter for 18-21 ages (18-25 maximum), so you could be the most beautiful women and still couldn't get a date, because you just wouldn't appear in their search results.-
[TruFemcel](#)

Det dessa kvinnor beklagar sig över kan ses som en form av avhumanisering som sker på apparna. Illouz beskriver hur apparna för dejting idag ofta reducerar personer till en kropp som representeras av en stillbild och kanske en siffra som indikerar ålder. Utefter detta ska en användare i ett ögonblick göra en bedömning där attraktion formas om till en binär, ja eller nej, fråga (Illouz 2020, 155). Det finns få tillfällen att få någon feedback eller bekräftelse på apparna om kvinnorna inte matchar med män, vilket många kvinnor verkar ha svårt att göra. De upplevelser där de faktiskt har matchat, och kanske chattat eller gått på en dejt till slut, kan vi se har resulterat i att kvinnorna har känt sig sexuellt objektifierade och utnyttjade. De får ingen feedback och osynlighetsupplevelsen verkar fortsätta.

Oh Jesus fuck I'm roping, even this ugly piece of subhuman shit is beating me on tinder. I must be literally the ugliest guy on the app if he's mogging me. – incel.is

Incels beklagar sig ofta över ytligheten på apparna som de menar utplånar alla deras möjligheter till respons. Deras egna förklaringar för detta tenderar att lägga skulden på kvinnor och det är vanligt med trådar på forumet som skapas i syfte att bevisa hur ytliga kvinnor är genom att skapa en tillgjord profil med någon annans bilder och se hur många matchningar de kan få. De skapar även tillgjorda profiler med kvinnors bilder för att bevisa sina teorier om till exempel hypergami. Helt enkelt anser incels att det är den visuella värderingen som sker på apparna som hindrar dem från att träffa kvinnor. Genom den får de inga matchningar och således inte heller någon möjlighet till respons. Den visuella värderingen förklarar Illouz är en snabb och ytlig värdering som går ut på att användare av dejtingappar bedömer deras utbud av andra användare utefter konventionella kriterier på attraktivitet som bestäms av de rådande skönhetsnormerna. Alltså är det lättast för de som anses vara närmast ett konventionellt skönhetsideal att få många matchningar. De som däremot inte uppnår dessa kriterier avfärdas som oattraktiva, vilket resulterar i att ett stort antal personer värderas som oattraktiva (Illouz 2020, 154). Femcels och incels som ofta beskriver sig själva som oattraktiva har därför svårt att upprätta någon form av social interaktion med andra människor på dejtingapparna. Upplevelsen blir i stället en där de avvisas konstant utan någon möjlighet till feedback. Själva konceptet kan ses som asocialt och något som befäster sociala hierarkier. Det verkar finnas vissa avhumaniserande tendenser när det kommer till användningen av dejtingappar vilket, i den positionen som incels och femcels befinner sig i, kan utgöra en fara för deras självbild. Vi ser däremot även avhumaniserande tendenser hos incels och femcels när de talar om människorna på dessa appar. Asplund förklarar att människor som upplever asocial responslöshet ofta får svårare att förstå andra människor.

När omgivningen inte märker ens närvaro och struntar i en avhumaniserar de en, vilket sedan medför att det blir lättare för en att behandla omgivningen på ett liknande sätt. Därför utvecklar ofta asociala responslösa människor som inte upplever att de får några gensvar en syn på sina medmänniskor som abstrakta samhällsvarelser. Abstrakta samhällsvarelser är just vad de kallas, abstrakta. De ses som objekt och ett objekt går inte att älska eller att bli älskad av, hata eller bli hatade av (Asplund 1987, 172–173). Avhumaniseringen av andra och diskussioner där andra människor ses som abstrakta varelser sker genomgående i olika trådar på både incel- och femcelforumet. Det kan förklara hur uttryck såsom Chads, Stacy, foid, moid och fler har blivit vedertagna uttryck på forumen. Det kan även förklara varför den verklighet som målas upp på forumen är lätta för dess medlemmar att ta in. Vare sig det handlar om sociala hierarkier som utgår från utseende eller de nästintill deterministiska synsätten på medlemmarnas lott i livet. Forumen är en plats där dess medlemmar får respons och feedback och människan är trots allt en socialt responsiv varelse.

6. Romantisk utbrändhet och en mobilisering av begär och avund

I sin artikel menade Björk att normerna som finns för att bedöma skönhet är orättvisa i sin essens. Vissa människor är därför dömda att inte falla innanför ramarna för dessa normer och således inte tillskrivas den begärlighet som andra tillskrivs (Björk 2021). Att inte vara emotionellt önskvärd eller sexuellt åtråvärd är inte en ny social upplevelse, lika lite som att en obesvarad förälskelse är något nytt. Det är något som har drabbat både män och kvinnor i alla tider (Illouz 2020, 309). Konsumtionssamhället har med hjälp av nya tekniker förändrat de romantiska relationerna. Denna utveckling har medfört att sexualiteten har blivit som en scen där människor förvandlas till varor som ständigt måste återuppfinna sig själv för att väcka begär hos andra. Människors begärlighet har fått en större roll och blivit en form av statusmarkör i en vidare social hierarki. En hierarki som ofrivilligt celibata tycks av olika anledningar ha hamnat på botten av. Lindroth efterfrågade ett utrymme, i kultursidornas skönhetsdebatt, för de som inte har något erotiskt kapital att få skriva om sina ansikten (Lindroth 2021). Kanske hade de ofrivilligt celibatas perspektiv varit talande för att framhäva hur viktig begärlighet har blivit för vårt sociala liv. Kvinnorna som skriver av sig om skönhetens belöningar och numera känner sig osynliga desto äldre de blir är inte ensamma. Samma diskussioner förs bara ett obskyrt forum bort.

De ofrivilligt celibata illustrerar hur avsaknaden av begärlighet och de avvisanden som följer leder till en asocial responslöshet. Detta uttrycks genomgående i båda forum. Asplund utvecklade sin teori kring asocial responslöshet när Christina Maslachs bok *Burnout - the cost of caring* utkom 1985. I den teoretiserade Maslach kring om en avsaknad av positiv feedback kan ha skapat en utbredd utbrändhet i samhället. Asplund var dock kritisk gentemot Maslachs teori och menade att den ökande utbrändheten snarare berodde på en avsaknad av feedback, vilket i hans mening hängde ihop med en viss typ av social interaktion. De som oftast drabbades av utbrändhet var nämligen de som arbetade med människor. Maslachs bok hade flera intervjupersoner som Asplund menar visade exempel på detta. En mentalvårdare upplevde exempelvis att de gjorde samma sysslor och hade samma konversationer med sina patienter varje dag utan att uppleva en förändring. Processen menar Asplund är tydlig. Det du företar dig måste göra en skillnad. När detta inte sker upplever du dig som obefintlig (Asplund 1987, 139–150). Ofrivilligt celibata tycks uppleva något som liknar det Asplund beskriver. De tycks uppleva att de står framför en oöverstiglig vägg. Deras avsaknad av åtråvärdhet drabbar dem på ett sådant sätt att oavsett vad de försöker göra lyckas de ändå inte skapa någon förändring. Det finns ingen feedback att få. För incels kan denna process likställas med att ständigt bli avvisade på samma sätt på grund av sitt utseende eller kanske vissa beteenden. Hopplösheten som detta skapar har till och med varit pelare i byggandet av en ideologi, ”blackpill ideologin”, en ideologi som menar att de är dömda att leva sina liv som ensamma på grund av faktorer såsom deras utseenden. Femcels upplever en liknande process. De upplever också att de blir avvisade på grund av sitt utseende. Det som gör det aningen mer komplext i fallet femcels är att vissa av dem har tillgång till sexuella upplevelser vilket kan antyda att de får någon form av värdefull social respons. Men femcels beskriver dessa sällan som sociala interaktioner där de känner sig sedda. Den sexuella upplevelsen blir i stället ofta en upplevelse där de känner sig objektifierade och avhumaniserade. De känner sig utnyttjade och osynliggjorda. De sexuella upplevelserna de tar sig an blir en process där de upplever att ingenting förändras, de får ingen feedback som Asplund hade uttryckt det.

Båda grupper tycks vara drabbade av en asocial responslöshet till följd av att de känner sig avhumaniserade. Ofrivilligt celibata upplever att de ses som abstrakta samhällsvarelser snarare än konkreta människor. Detta skapar en upplevd ensamhet, de blir påmind om vad Engdahl kallar för den existentiella identiteten. Ingen ser dem och ingen förstår dem. Denna upplevelse kanaliseras sedan i forumen. Situationen kan likställas vid en form av utbrändhet enligt Asplunds definition, fast en utbrändhet av romantisk eller social art. Nya marknadsstrukturerna

tycks ha gjort att uppvaktning, dejting och tillfälliga sexuella förbindelser idag ofta upplevs leda till en icke-respons eller en respons utan innehåll. När innehållet saknas blir människor ensamma med sitt jag, det finns inget mig. Självet avbefolkas och de begravs i en tomhet utan något sätt att omformulera synen på vilka de är eller åtminstone borde vara. Meningsförlusten blir uppenbar, på gränsen till total (Engdahl 2016, 214). Den asociala responslösheten som vi ser här kan liknas vid många andra begrepp som egentligen förklarar samma process. Det kan ses som en modern variant av Emile Durkheims klassiska begrepp *anomi*, som grundar sig i samhällets otillräckliga närvaro inom en människa, vilket skapar en oförmåga för människor att ställa om efter plötsliga förändringar (Durkheim 2005, 219). En process som, likt den asociala responslösheten, förleder dem in i en upplevd ensamhet. Fler har teoretiserat kring ensamhet som en följd av samhällsförändringar. Marx introducerade exempelvis begreppet alienation för att förklara kapitalismens sociala resultat.

Samhällsförändringar menar Alberoni kan snabbt förvandla avund till en öppen rivalitet där den avundsjuka inte längre följer de regler eller normer satta av samhället (Alberoni 1991, 29–31). Avund kan alltså ses som en reaktion. Individerna har förlorat sina rötter och avunden har vuxit. Ofrivilligt celibata upplever sig sedda som abstrakta samhällsvarelser och kan därför lättare se andra som abstrakta samhällsvarelser. Detta resulterar i en syn där de har svårt att se andra som konkreta personer, i stället ser de bara deras tillgångar. Det enda de ofrivilligt celibata ser hos andra människor tycks vara en värdeskillnad. De såras av detta, en orättvisa menar de måste ha skett. För att försvara sig själva förklarar de att föremålet för deras avund inte förtjänar framgång, de är inte värda den. De gläds åt när den de avundas fråntas framgången eftersom samhället hade fel när den gav dem det från första början. Genom detta kan de frånta den de avundas värde och bryta förtrollningen som gör dem fascinerande av den de avundas. Men det räcker inte med att bara övertyga sig själva, de måste även övertyga andra (Alberoni 1991, 90–97).

Här ser vi skillnader i hur detta mobiliseras. Femcels har ofta en distanserad relation till ilska och citaten från femcelforumet kan ofta uppfattas som emotionellt uttömmande. De saknar ett tydligt narrativ och har därför få sätt att mobilisera sitt missnöje till någon form av politisk vilja. Missnöjet och ilskan riktas ofta inåt. De ser deras situation som något som beror på dem själva. Det kan bero på att de inte är tillräckligt smala, inte är tillräckligt feminina, inte är tillräckligt socialt skickliga, eller för att de inte är tillräckligt starka för att motstå de begär som är skapade av samhället. Dagens sexualitet ses ofta som en friare sexualitet, något som har gynnat kvinnor.

Femcels problem ses därför som illegitima av det vida samhället. Den sociala orättvisan och romantiska lidelsen de upplever till en följd av deras begärlighet tas sällan upp. Incels har inte detta problem. Forumen har blivit en plattform för att mobilisera deras ilska. Ilskan riktas utåt mot samhället och mot kvinnor vilket passar in i ett vidare narrativ om den bortglömde vita mannen och en maskulinitetskris. Det är inte fel i sig att rikta någon form av politisk kritik mot vilken roll begärlighet spelar i samhället. Fällan som många faller in i däremot är att de förevisar misogynna argument, som framför allt framförs av incels, genom att ständigt återupprepa dem utan att de tolkas i en större kontext. En nyckel för att undvika detta skulle kunna vara att omdirigera lite av det mediala och samhällsvetenskapliga intresset från incels till att även undersöka femcels.

Uppsatsen hade som mål att bredda synen på ofrivilligt celibata och att se dem som en reaktion på en utveckling av socialitet och sexualitet i samhället vi lever i där nya normer och diskurser ständigt utvecklas och bestämmer vem som är begärlig och inte. Situationen är inte hopplös, skönhetsnormer är föränderliga och således är våra diskurser kring dem också det. Björk skriver hur orättvisan, som gör vissa begärliga och vackra medan andra inte är det, är orättvisa i grunden därför talar vi inte om dem (Björk 2021). Detta är däremot en ohållbar strategi. Hur vi tillskriver begärlighet och på vilka grunder, måste diskuteras eftersom det i allra högsta grad påverkar mångas livskvalité. Genom att vi inte för en vidare diskussion kring detta trycks dessa diskussioner ut på obskyra forum och kapas av grupperingar som förespråkar antifeminism eller vitmakt ideologier. Debatten tas ofta upp i fallet incels men förhoppningsvis kan vi även inkludera fler människors bekymmer. De som lever som ofrivilligt celibata är fler än bara ”de bortglömda männen”, diskussionen kring detta fenomen behöver därför också diversifieras mer.

Referenslista

- Ahrne, G & Svensson P (2015) ”Att designa ett kvalitativt forskningsprojekt” i Ahrne, G & Svensson P (2015) *Handbok i kvalitativa metoder*. 2. uppl. Liber.
- Alberoni, F. (1991) *Avund*. Korpen.
- Aronowitz, N., (2021). The Femcel Revolution. *ELLE*. 1 September 2021:
<https://www.elle.com/life-love/sex-relationships/a37288143/0168-0169-the-femcel-revolution-september-2021> [23 november 2021].
- Asplund, J. (1987) *Det sociala livets elementära former*. Korpen.
- Berg, M. (2015) *Netnografi: att forska om och med internet*. 1. uppl. Studentlitteratur
- Björk, N (2021) ”Orättvist vacker” *Tiden*. Publicerad 4 januari 2021
<https://tankesmedjantiden.se/tiden-magasin/orattvist-vacker/> [26 januari 2022].
- Bryman, A. (2012) *Social research methods*. 4. ed. Oxford University Press.
- Cernik, L (2021) “‘I feel hurt that my life has ended up here’: The women who are involuntary celibates” *The Guardian* Publicerad 18 Oct 2021.
<https://www.theguardian.com/lifeandstyle/2021/oct/18/i-feel-hurt-that-my-life-has-ended-up-here-the-women-who-are-involuntary-celibates> [23 november 2021].
- Daly, S. E. and Reed, S. M. (2022) ‘*I Think Most of Society Hates Us*’: A Qualitative Thematic Analysis of Interviews with Incels’, *Sex Roles*, 86(1/2), pp. 14–33.
- Denscombe, M. (2018) *Forskningshandboken: för småskaliga forskningsprojekt inom samhällsvetenskaperna*. Fjärde upplagan.
- Engdahl, E. (2009) *Konsten att vara sig själv*. 1. uppl. Liber.
- Engdahl, E. (2016) *Depressiv kärlek: en social patologi*. Daidalos.
- Flyvbjerg, B. (2001) *Making social science matter. why social inquiry fails and how it can succeed again*. Cambridge University Press.

- Flyvbjerg, B. (2006) *'Five misunderstandings about case-study research'*, *Qualitative Inquiry*, 12(2), pp. 219–245
- Ging, D. (2019) *'Alphas, Betas, and Incels: Theorizing the Masculinities of the Manosphere'*, *Men and Masculinities*, 22(4), pp. 638–657.
- Hauser, C (2017) "Reddit Bans 'Incel' Group for Inciting Violence Against Women" *The New York Times*. Publicerad: 9 november 2017
<https://www.nytimes.com/2017/11/09/technology/incels-reddit-banned.html> [1 February 2022].
- Heberlein, A (2021) "Så får man inte säga som kvinna" *Svenska Dagbladet*. Publicerad 20 november 2021. <https://www.svd.se/sa-far-man-inte-saga-som-kvinna> [26 januari 2022].
- Hoffman, B., Ware, J. and Shapiro, E. (2020) *'Assessing the Threat of Incel Violence'*, *Studies in Conflict & Terrorism*, 43(7), pp. 565–587.
- Illouz, E. (2012) *Why love hurts: a sociological explanation*. Polity.
- Illouz, E. (2020) *Därför tar kärleken slut: de negativa relationernas sociologi*. Daidalos.
- Jaki, S, De Smedt, T, Gwózdź, M, Panchal, R, Rossa, A & De Pauw, G (2019) *'Online hatred of women in the Incels.me forum: Linguistic analysis and automatic detection'*, *Journal of Language Aggression & Conflict*, 7(2), pp. 240–268.
- Kalla fakta (2021). *Svenska incels*. [TV-program] TV4. Sändes 23 september 2021.
<https://www.tv4play.se/program/kalla-fakta-svenska-incels> [10 november 2021].
- Kay JB." *Abject Desires in the Age of Anger: Incels, Femcels and the Gender Politics of Unfuckability.*" i Harrod, M., Leonard, S. and Negra, D. (2021). *Imagining "we" in the age of "I": romance and social bonding in contemporary culture*. Abingdon, Oxon; New York, Ny: Routledge.
- Lewis, K. G. and Moon, S. (1997) *'Always Single and Single Again Women: A Qualitative Study'*, *Journal of Marital & Family Therapy*, 23(2), pp. 115–134.

- Lindberg De Geer, M (2021) “De gör feminismen till en ättestupa” *Expressen*. Publicerad 2 december 2021. <https://www.expressen.se/kultur/marianne-lindberg-de-geer/nu-har-feminismen-blivit-en-attestupa/> [26 januari 2022].
- Lindroth, M (2021) “Att prata om nuckan som ful eller snygg har aldrig intresserat mig” *Dagens Nyheter*. Publicerad 7 december 2021. <https://www.dn.se/kultur/malin-lindroth-att-prata-om-nuckan-som-ful-eller-snygg-har-aldrig-intresserat-mig/> [26 januari 2022].
- Maxwell, D, Robinson, SR, Williams, JR & Keaton, C. (2020) “‘A Short Story of a Lonely Guy’: A Qualitative Thematic Analysis of Involuntary Celibacy Using Reddit’, *Sexuality & Culture*, 24(6), pp. 1852–1874
- Mead, G.H. and Morris, C.W. (1934/1972). *Mind, self, and society: From the standpoint of a social behaviorist*. Chicago: University of Chicago Press.
- Nead, L. (1992) *The female nude: art, obscenity, and sexuality*. Routledge.
- Oates, R. (2021). Toxic Femcel Echo Chambers.
<https://www.youtube.com/watch?v=Mpkwa5mgi88> [Accessed 23 november 2021]
- Pražmo E (2020) ‘*Foids are worse than animals. A cognitive linguistics analysis of dehumanizing metaphors in online discourse*’, *Topics in Linguistics*, 21(2), pp. 16–27.
- Simpson, R. (2016) ‘*Singleness and self-identity*’, *Journal of Social & Personal Relationships*, 33(3), pp. 385–400.
- Shakiba Pourasad Shahrak, Serge Brand and Ziba Taghizadeh (2021) ‘*Living with singleness: needs and concerns of never-married women over 35*’, *BMC Psychology*, 9(1), pp. 1–10.
- Srinivasan, A. (2018) ‘*The Aptness of Anger*’, *Journal of Political Philosophy*, 26(2), pp. 123–144.
- Srinivasan, A. (2021) *The right to sex*. Bloomsbury.
- Svanell, A (2021) – ”I huvudet på en förbittrad incel-man” *Svenska Dagbladet*. Publicerad 5 september 2021. <https://www.svd.se/i-huvudet-pa-en-forbittrad-incele-man> [26 januari 2022].

Thurfjell, G (2021a) Det är skillnad på skönhet och åtrå – få vill ligga med en oljemålning-
Dagens Nyheter. Publicerad 26 november 2021. <https://www.dn.se/kultur/greta-thurfjell-det-ar-skillnad-pa-skonhet-och-atra-fa-vill-ligga-med-en-oljemalning/> [26 januari 2022].

Thurfjell, G (2021b) “Vår tids besatthet av tvåsamhet kan förklara incelmännen” *Dagens Nyheter*. Publicerad 21 november 2021. <https://www.dn.se/kultur/greta-thurfjell-var-tids-besatthet-av-tvasamhet-kan-forklara-incelmannen/> [26 januari 2022].

Waugh, R., 2018. Forget 'incels', 'femcels' are the new online terror to haunt your dreams.
Metro. Publicerad 27 Juni 2018. <https://metro.co.uk/2018/06/27/forget-incels-femcels-new-online-terror-haunt-dreams-7665326/> [Accessed 23 november 2021].

Østbye, H. (2004) *Metodbok för medievetenskap*. 1. uppl. Liber ekonomi.